

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2021-2023

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

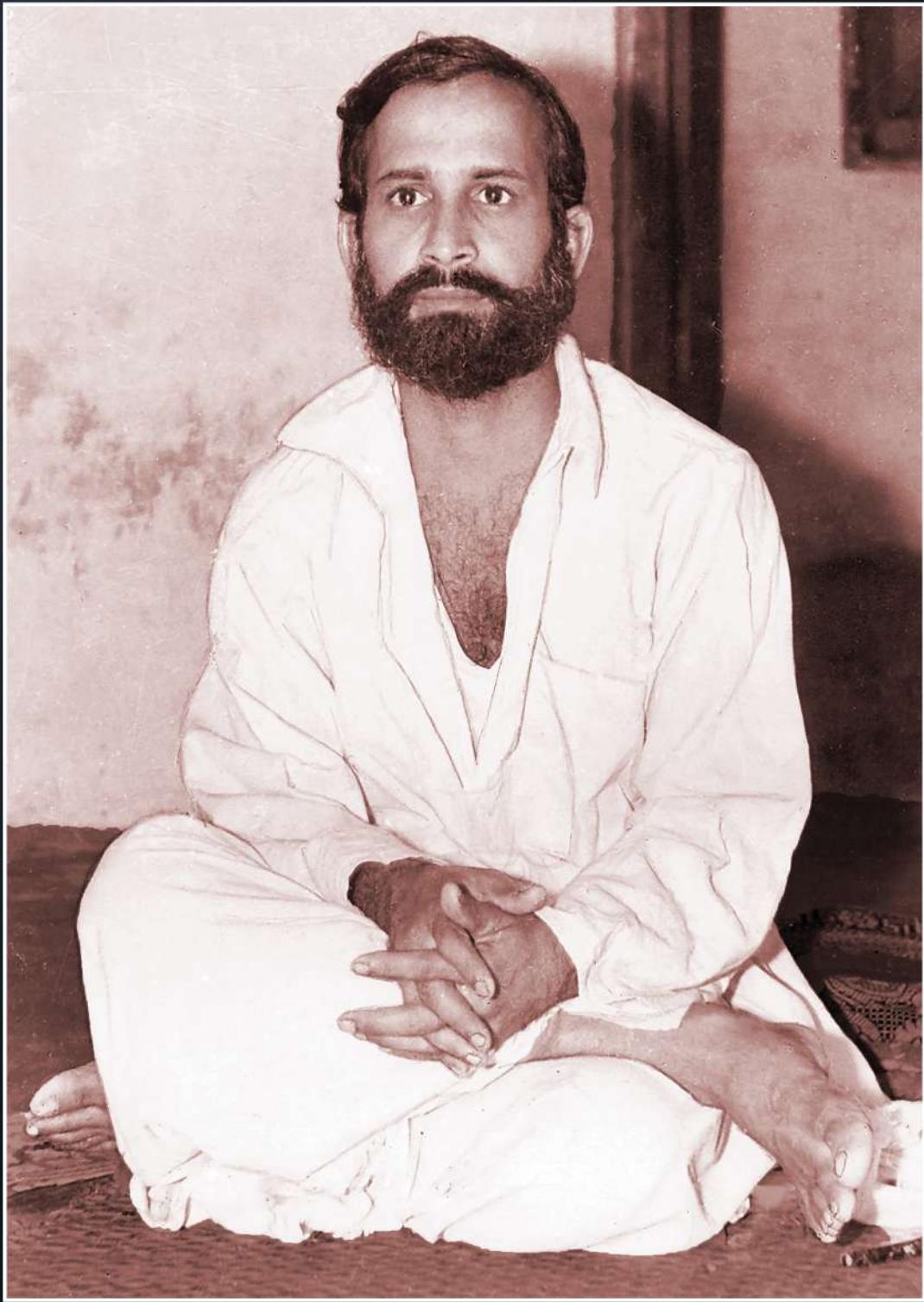
ఫిబ్రవరి 2023

పెట్ల - ₹ 10.00

సాయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాహపత్రిక

సంపుటి: 40 సంచిక: 10

సద్గురు శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజుల బ్రహ్మనుభూతి పర్వతినం (9-2-2023)

సందర్భంగా సాయిబాబా పత్రిక పాతకులకు, భక్త మహాశయులకు,

సమస్త మానవాళికి గురుదేవుల ఆశీస్సులు లభించాలని ప్రార్థన!

శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ టిప్ప్య సన్నిధానములో పురమ పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవుల బ్రహ్మసుభూతి పర్వతిన వినేష కార్యక్రమములు, ఫిబ్రవరి 9 - 2023

ఉదయ కార్యక్రమములు

- గం 5.30 - మేలుకొలుపు
- గం 6.00 - కాకడ ఆరతి
- గం 7.30 - అభిప్రేకము, ప్రత్యేక అలంకరణ
- గం 8.30 - అల్సాపోర నైవేద్యము తదనంతరము అల్సాపోర ప్రసాద వితరణ
- గం 10.00 - ప్రత్యేక పూజ
- గం 11.00 - శ్రీమతి అణిదం వేదవతి గాలిచే సంత్సంగము
- గం 12.00 - మధ్యాహ్న ఆరతి
- గం 12.30 - మధ్యాహ్న భోజన సివేదన, తదనంతరము ప్రసాద వితరణ

సాయంకాల కార్యక్రమములు

- గం 4.00 - ధుని పూజ (గోత్రనామాలతో సద్గురు స్వరూపమైన ధునికి)
- గం 6.00 - సాయంకాల ఆరతి
- గం 6.30 - మారాయణ
- గం 8.00 - రాత్రి భోజన సివేదన, తదనంతరం ప్రసాద వితరణ
- గం 9.00 - సేప్ప ఆరతి
- గం 9.30 - పవళింపు సేవ

సూచన: ఒంగోలు నుంచి సన్నిధి కి వచ్చే భక్తుల సాకర్యార్థం ఉదయం 8.30 గంటలకు మంగమూరు ఔంక సాయిబాబా దేవాలయం నుంచి బస్టు బయలుదేరును. ఈ బస్టు సాయంత్రం 6.30 గంటలకు సన్నిధి నుండి తిఱగి ఒంగోలుకు బయలైరుతుంది.

ఆని-నాని

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

నువ్వింతగా ఆస్తికత్తుం గులించి చెబుతున్నావు గాని ఎందరో మేధావులు మహిమలనేవి లేనేలేహని నిరూపిస్తున్నారు కదా! ఇటీవల నిష్పు మీద నడిచి చూపించారు. అలానే కరచాలనంతరే విభూతిని సృష్టించడం కూడా గారడివిడ్యే గాని మహిమ కాదంటున్నారు. మరి నువ్వేమంటావ్?

“ల్లి సలైన ఆస్తికత్వానికి ఆధ్యాత్మికతకు యిలాంటి అద్భుతాలతో ప్రమేయము లేనేలేదు. ఉదాహరణకు హిందూమతంలో ఆధ్యాత్మికతకు ప్రమాణగ్రంథాలుగా చెప్పబడిన ఉపనిషత్తులు, బ్రహ్మసూత్రాలు, భగవధ్మతలలో వాటి ప్రస్తావనేలేదు. ఇలాంటి శక్తుల వలన ఆధ్యాత్మికతను నిరూపించవచ్చని చెప్పబడలేదు. ఆధ్యాత్మికత దుఃఖం నుండి, అజ్ఞానం నుండి విముక్తికి మార్గం మాత్రమేనని చెబుతాయి. అలానే బుద్ధుడు కూడా మానవజీవితంలోని దుఃఖం గులించి ఆలోచించి, దాని నుండి విముక్తికి మార్గం మాత్రమే బోధించాడు. ప్రాచీన చైనాకు చెందిన తావో మతం కూడా అలానే చెబుతుంది. కనుక మహిమలను విమర్శించే వారంతా ఆధ్యాత్మికతకు సంబంధంలేని అంశాలనే విమర్శిస్తున్నారన్నమాట.

ఇది సలగ్గా తెలియాలంటే ఆధ్యాత్మికత ఏమి చెబుతుందించే సృష్టింగా తెలియాలి. సర్వగతము, నామరూప రహితము అయిన ఒకానొకశక్తి మనకిష్టుడు గోచరించే వివిధ వస్తువులకు ఆధారమని క్లీట్ భౌతిక సిద్ధాంతము (Field Theory in Physics) చెప్పినట్లే ఆధ్యాత్మికత కూడా చెబుతుంది కాకుంటే ఆ శక్తి సచేతనమని, అదే దైవము లేక పరమాత్మ అని ఆధ్యాత్మికత చెబుతుంది. భౌతికశాస్త్రం ఆ మాట చెప్పదు. ఎంత ఆలోచించినా ఆస్తికత, నాస్తికతలకు యిదే భేదం. ఆ శక్తి సచేతనమయితే ఆధ్యాత్మికత నిరూపించబడ్డట్లే.

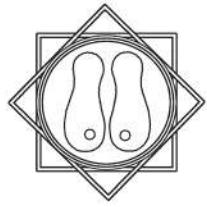
జడానికి సచేతనానికి ప్రధానమైన భేదమైక్కటే. సచేతనం తనలో తాను మార్పుతెచ్చుకోగలదు. ఉదాహరణకు మనిషి స్వేచ్ఛగా పని చేయగలడు. కానీ జడం బాహ్యప్రభావం లేక తనలో తాను ఎట్టి మార్పు చేసుకొనలేదు. ఇష్టుడు సృష్టి ఆధిలో ఒకటిగా ఉన్న శక్తి ఎలక్ట్రాన్ వంటి సూక్ష్మకణాలు, వాటి సముద్రాయములైన ఆఱపరమాణవులుగాను దేని ప్రభావం చేత మాలినట్లు? దానిని ప్రభావితము చేయడానికి వేరొక వస్తువేది ఏర్పడక ముందు దశ గులించి కదా మనము మాట్లాడుతున్నారి. కనుక అది తనలో తానే ఆట్టి మార్పు చేసుకొని వుండాలి. అంటే అది సచేతనమైవుండాలి.

అంతేకాక సచేతనము తనలో తాను చేసుకునే మార్పులు క్రమబద్ధంగా కూడా ఉంటాయి ఈ సృష్టి అంతా క్రమబద్ధమే ననడానికి ఆధారం నేడు రూపొందుతున్న విజ్ఞాన శాస్త్రాలే (Sciences). వివిధ శాస్త్రాలు సృష్టి యొక్క

సెంట్యూబరద్వాజ

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంఖ్య:40

ఫిబ్రవరి-2023

సంచిక:10

పరమపుర్ాజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాలచే స్థాపించబడిన వ్యక్తిక పత్రిక,
మన ‘సోయుబాబా’

విషయ సూచిక

01.	ఆస్తి-నాస్తి	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిప్రేక్ష	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	06
03.	సద్గురు మహిమ	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	07
04.	మాతృదేవి స్వతులు	శ్రీమతి కనకదుర్గ	11
05.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	13
06.	శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	16
07.	పరసువేది	శ్రీ ఎమ్. సీతారామయ్య	20
08.	మరకొందరు భక్తులు	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	23
09.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	తీగల శ్రీకాంత	25
10.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీమతి సుభాషిణి	27

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org
www.saimasterforums.org

శీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిపోచ్. డి

చంద్ర వివరములు

విడి ప్రతి	:	రూ. 10-00
సంవత్సర చంద	:	రూ. 100-00

సాయంత్రిక పత్రికలో వెలువు వైపులా ఉండుటకు అభిప్రాయిలకు ఆయా రచయితలే బోధ్యులు.

వివిధ అంశాలను పరిశీలించి వాటికి మౌలికము, క్రమబద్ధము అయిన ప్రకృతి సూత్రాలను నిర్వచిస్తాయి. అంటే ప్రకృతిలోని ఆయా అంశాలు అలా క్రమబద్ధంగా ప్రవర్తిస్తాయస్తాయాట! సృష్టికి మూలమైన శక్తి సచేతనం అనడానికి యిందిక నిరూపణ.

అయితే ఆ శక్తిచేత చేయబడిన వాటిలో కొన్ని వస్తువులు జడంగాను, కొన్ని సచేతనంగాను ఎందుకుంటాయి? - అన్నది ప్రశ్న. సృష్టికి మూలమైన శక్తి విద్యుదయస్మాంత ధర్మాలు గల ధార్మికశక్తి లేక క్లేత్తము అని నేటిభాతిక శాస్త్రం చెబుతోంది. కానీ దానియొక్క కూర్చులలో చెక్కవంటి పదార్థాలు విద్యుదయస్మాంత ధర్మాలను ప్రకటించకపోవడం వంటిదే సచేతనమైన శక్తి యొక్క రూపాలలో కొన్ని అచేతనంగా గోచరించడానికి కారణం.

ఆత్మ లేక దైవము అనబడే చైతన్యమే వాస్తవముకాదని నాస్తిక వాదానికి అర్థము. కానీ అలా వాధించాలంటే వాధించే వారికి చైతన్యముండాలి కదా! వాడి వాదమే నిజమైతే వాడు రాయివలె జడుడై వాధించటానికి అతడంటూ ఒకడు పుండకూడదు. వాడితో వాధించే ఆస్తికుడూ వుండకూడదు. అంతేకాదు ధర్మము-అధర్మము, బ్రేమ-ద్వేషం, జ్ఞానము-అజ్ఞానము అనేవి చైతన్యానికి సాధ్యం కానీ జడానికి కాదు. అప్పుడు చైతన్యమే లేదని వాధించేవారు సమాజాన్ని మూడునమ్మకాల నుండి కాపాడాలని తలచడమేమిటి? చైతన్యమే లేనప్పుడు చుట్టూ జగత్ అనేది ఒకటి ఉండని గుల్మించడం ఎలా సాధ్యం? చైతన్యమే వాస్తవం కాకుంటే దాన్ని అనుభూతి మాత్రమే అయిన ఈ జగత్గాని, దానిని గూర్చిన పరిశీలనగాని, తత్త్వితంగా రూపాంచించబడిన ఆస్తి-నాస్తి వాదాలు కానీ ఎలా వాస్తవం కాగలవు? కనుక ఏ రీతిగా చూసినా చైతన్యం లేదనడానికి వీలులేదు. ఇది సృష్టికి మూలమైన తత్త్వానికి గల ధర్మమనిసుత్-చిత్త) ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలన్నీ చెబుతున్నాయి. అన్నింటి లోనూ పున్న ఆ 'శక్తి-చేతనమే' పరమాత్మ, లేక దైవమని అది మనలోని నేనుగా అనుభవము అయినప్పుడు 'జీవాత్మ' అని ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలు చెబుతాయి. వీటిని అసత్యమని నిరూపించగల వాదమే పుండజాలదు.

సృష్టికి మూలమైన శక్తి నశించేది కాదు కనుక, ఎన్న రూపాలు ధలించినా దాని మూలతత్త్వంలో ఎట్టి మార్పు పుండదు. కనుక దానిని సత్త (Real) అన్నారు. సచేతనము

కనుక దానిని చిత్త (Awareness) అన్నారు. అది ఆనందమని కూడా అన్నారు. మానవుడు ఎన్న సాధించినా యింకా ఏమో పొందాలను కోఱిక అతనిని దహిస్తానే వుంటుంది. అట్టి కొరతనుండి దానిని ఆధారం చేసుకొని పుత్పన్నమయ్యేభయ, అసూయ, ద్వేషాది కలతలులేని స్థితినే ఆనందమన్నారు. సృష్టికి ఆధారమైన శక్తి దృష్టిలో అస్యమన్నది లేదు. కనుక అది దేనిపట్లూ ఇట్టి భావాలను పొందజాలదు. కనుక అది ఆనందము. అంతగా వికసించని మన చైతన్యము మూలశక్తి యొక్క రూపము మాత్రమే అయిన దేహమే తానని భ్రమించి తత్త్వారథంగా అస్యంగా తోచే జగత్తుపట్ల పైన చెప్పిన కలతలను చెందడమే అజ్ఞానము--తాను అట్టి దేహమనే రూపము మాత్రమే కాదని సృష్టికి మూలమైన తత్త్వానికి ఇన్నముగా తానులేడని అనుభవపూర్వకంగా గుల్మించడమే ఆధ్యాత్మకత, లేక ఆత్మజ్ఞానము, లేక భగవద్గీతమని ఆధ్యాత్మికత చెబుతుంది.

ఇలా అంటే ఆధ్యాత్మిక శక్తులే అసత్యమని తలచరాదు. ఇప్పుడు మనకు అనుభవమయ్య మూడు నిరూపకాలతో కూడిన ఆకాశము (Space) భూతభవిష్యద్వర్తమానాలుగా గుల్మించబడే కాలం వాస్తవంకాదని, యివి రెండూ కళిసి దేశకాలము నాలుగు నిరూపకాలతో కూడినదే సత్యమని ఐస్టీన్ నిర్వచించిన సాపేక్ష సిద్ధాంతం చెబుతుంబి ఇప్పటి మన చైతన్యం అజ్ఞానంచేత మూడు నిరూపకాలతో కూడిన ఆకాశమే వాస్తవమని కాలం దానికి ఇన్నమని తలుస్తుందని అర్థము. మన చైతన్యమట్టి అజ్ఞానాన్ని అతిక్రమించినప్పుడు సృష్టి అంతటా ఎప్పుడు, ఎక్కడ, ఏమి జరుగుతున్న తెలుసుకొనగలగాలి. అట్టి స్థితిని పొందినవారు చాలా కొచిమంచి మాత్రమే పుంచారసి ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలు చెబుతాయి. కనుక త్రికాలజ్ఞత, సర్వజ్ఞత అనే అద్భుతశక్తులు శాస్త్రవిరుద్ధమనడానికి వీలులేదు. ఐస్టీన్ కనుగొనక ముందు అంత మేధావి పుట్టులేదని అతడు నిర్వచించిన ప్రకృతి ధర్మము అంతకుముందు లేదని చెప్పలేదు కదా! అలానే అంతటి మహిమ చూపేవారు మనకి తారసిల్లనంతమాత్రాన అట్టి సామర్థ్యమే అసత్యమనడం శాస్త్ర విరుద్ధము. సమాజములో మనకు కనిపించే వ్యక్తులలో ఎక్కువమంచి పరీక్షలలో కాపీకొట్టురస్తుంతమాత్రాన విద్య అనేది లేదనడం సమంజసం కాదు. అలానే నేడు నాస్తికులకు, హీతువాడులకు మహిమలున్నాయని నిరూపించగలవారు

మిగతా 10వ పేజీలో

పరిప్రేక్ష

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్సిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న : - శిలాచి సాయిబాబా అన్ని ఫార్మాల్సీసు తలపాగా (కఫ్ఫీ) ధలించియే యున్నారు. కారణం తెలుసుకోవచ్చా?

- ఇ. గోపాలకృష్ణముఖ్త, ఒంగోలు

జవాబు :- బాబా తాము తలపాగాను ధలించిన కారణం ఎప్పుడూ ఎవ్వలికీ చెప్పలేదు. ఇస్తాంలో తలపై గుడ్డ వుంచుకొనడం శరణాగతికి చిహ్నం. అందుకే నమాజు చేసేటప్పుడు తలపై వస్తుం వేసుకుంటారు. 'అల్లామాలిక్ హై' అంటూ బాబా తాము భగవంతునికి నిత్య శరణాగతుడనని స్వప్షపతిచేవారని, ఎన్నడూ తీయని ఆయన 'తలగుడ్డ'ను

బట్టి మనం బావించవచ్చు. ఇంకా యోగపరమైన, చమత్కార భూయిష్టమైన కారణాలు కొందరు చూపారు గానీ అవేపి శాస్త్రానికి, పరిప్రశ్నకు నిలబడవు. పోతే మీ ప్రశ్న సూచిస్తున్నట్లు 'కఫ్ఫీ' అంటే తలగుడ్డ కాదు. బాబా ధలించిన పాడవైన అంగీ (చోక్క). ●

ప్రశ్న : - 1) బాబాకు అసలు భక్త తెచ్చుకుని తిసవలసిన పని ఏముంది? ఆయన దేహముడుకదా? 2) సాయిబాబా మసీదులో వుంటారుకదా మహామృదీయులు బాబాను పూజించరు ఎందుకని?

- ఎన్. రాజమృత, పుల్లంపేట

జవాబు :- 1) శ్రీసాయిహిందూ ముస్లిమ్ సాంప్రదాయాలను మేళవించి పాటించే సూఫీ సాంప్రదాయంలోని పకీరు. మహారాష్ట్ర దేశములో గోపాలాలను, 'సాయ్' అని పిలిచేవారు. దానికి బాబా పలికారు. సాయి సైషిక బ్రహ్మచారి, పకీరు. ఆ ధర్మాన్ని ఆనుసరించి ఆయన జిక్క చేసారు.

అన్నరగ్ని రనికేతస్స్య గ్రామ మన్మార్థ మాత్రయేత్ |
ఉపేక్షకో సంకుసుకో మునిరావు సమాహిత |
కపాలం వృక్షమూలాని కుచేల మసహాయతా |
సమతావైపు సర్వస్మిన్నమృతస్య లక్షణం ||

లోకి కాగ్ని లేనివాడై, యిల్లులేక, తన శరీరముపట్ల, విషయాల పట్ల ఉపేక్ష గలవాడై ఆహారము కొఱకు మాత్రమే గ్రామములోనికి పోతుచూ ఎప్పుడు మౌనియై బ్రహ్మాద్యానమునందు తన్నయిడై యుండవలెను. జిక్కె మట్టి మూకుడును, నివాసమునకు చెట్ల మూలమును, చింకి బోంతలు దుస్తులుగను, అన్నింటియందు సమత్వ బుట్టియు యివి ముక్కుడయిన యతికుండవలసిన లక్షణములు. వారు సాధు, పకీరు ధర్మములో అవతలించారు గనక ఆ ధర్మము ప్రకారము జిక్కాటన చేశారు. "గ్రామమన్మార్థ మాత్రయేత్" జిక్కకొరకు మాత్రమే శిలాచి గ్రామంలోకి వెళ్లారు. ఐదు యిళ్లవద్ద మాత్రమే జిక్క చేసేవారు.

మిగతా 15వ పేజీలో

(జూలై 2012 సాయంత్రిక మాసపత్రిక నుండి)

సద్గురు మిహిను

పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్

నద్దరు మహిమగూర్చి వర్షించనెవలితరమూ గాదని పెద్దలు చెబుతారు. అంటే గురు మహిమ మన ఊహాకు అందనంతటి గొప్పది అని అర్థం.

అసలు 'గొప్పది' అంటే ఏమిటి? కరుణ వర్షించడంలోనా? కలినంగా శిక్షించడంలోనా? మామూలుగా మనం గురుమహిమ గూర్చి చెప్పుకునేటప్పుడు కరుణ వర్షించడంలోనేనని అనుకుంటాము.

'గురుమహిమ' అంటే గురువు యొక్క చర్యలు అంతటి మహిమ గలవి అని అర్థం. సద్గురువు సకల చరాచర సృష్టిసీ సృష్టించి, నిఱిపి, లయమొనరుస్తాడు. అందుకని ఈ సృష్టి మొత్తం ఆయన మహిమా స్వరూపమే. ఒక కవి హృదయం పులకించినా, ఒక గాయకుని హృదయం పరవరించినా, ఒక తాత్క్వికుని హృదయం చింతన చేసినా, ఎందరు బుధులు, మునులు, యోగులు తమ తపస్సుల ద్వారా ధ్యానించినా, ఎందరు వైజ్ఞానికులు పరిశోధనలు జరిగినా - వారు తెలుసుకునేని ఆయన మహిమాన్విత సృష్టిలో అణువంతమాత్రమే.

అలాగే స్థితి, లయములుగూడ ఆయన యొక్క మహిమా స్వరూపమే.

గురు మహిమ అతి చిత్రమైనది. పసి పిల్లవాడికి తాయిలం పెట్టినట్లు మనకు తాయిలాలుగా చిన్న చిన్న కోలకలు వెంటనే తీర్చి మనలను ములిపిస్తుంది. కొభ్దగా ఎబిగాక ఒక చెంపను ముద్దు పెట్టుకుంటూ మరొక చెంపను పగులకొడుతున్నట్లు కొన్ని కోలకలు

తీరుస్తూ, కొన్నింటిని తీర్చక ఏడిపిస్తూ వుంటుంది. ఒక చెంప వాయిస్తున్నట్లు కొన్ని కష్టాలను తీర్చక, నేను లేననుకోవడానికి పీలులేనట్లు కొన్ని కోలకలు తీరుస్తూ, కాసేపు ఏడిపిస్తూ, కాసేపు నవ్విస్తూ తను తప్ప గతిలేనట్లు ప్రవర్తిస్తుంది. సాధనలో ఎబిగిన వాడికి అంటే యింకా బాగా తనను నమ్ముకున్నవాడికి వట్టి చెంపదెబ్బలు మాత్రమే గాదు, కొరడా రూమిశించడం గూడ చేస్తుంది. ముద్దులు, మిటాయలు ఏ మాత్రం వుండవు.

సద్గురువు మహిమ వెన్న వలె అతి మృదువైనది. అంతేగాదు, వజ్రం వలె అతి కలినమైనది గూడ. అయితే ఎవరెవలి స్థాయిని బట్టి వారి వారి పట్ల అట్లా ప్రవర్తించడము, ప్రసాదించడము చేస్తుంది. అయితే ఎంత కలినంగా వుంటుందో అంత శ్రేయస్తును చేకారుస్తుంది.

అంతటి మహిమ గల సద్గురువు చేసిన కొన్ని లీలలను యిప్పుడు చెప్పుకుండాము.

సద్గురుని లీలలు చిత్రవిచిత్రములుగా వుంటాయి. ఆయన ఒక నిరుపేదవాడిని గొప్ప ధనవంతుడుగా చేస్తాడు. మరొకనిని నిష్పదించునిగా చేసి చూస్తూ వూరుకుంటాడు. ఒకలికి ప్రాణం పోస్తే, మరొకలని(మన దృష్టిలో) నిర్దాక్షిణ్యంగా ప్రాణం తీస్తాడు.

చాకలివానికి సాపూజ్యమిస్తాడు. మూగవానిని వేదవేదాంగ పౌరంగతుని చేస్తాడు. గొత్తాలికి సంతానం ప్రసాదిస్తాడు. ఇలా ఎందరికో ఎన్నో కోలకలు తీరుస్తాడు.

అయితే గురు మహిమకు మరోకోణం గూడ వున్నది. అటి రెండువైపులా పదునువున్న కత్తిలాగా పనిచేస్తుంది.

గురువు ఒక ప్రక్క మధురమైన పండ్ల ముక్కలు కోణి పెట్టినట్లు మధురానుభవాలను ప్రసాదిస్తూనే మరొకవంక ఆపరేషన్ చేసినట్లు కష్టాలను గూడా ప్రసాదిస్తాడు. అయితే వైద్యుడు మన శరీరానికి పనికి రాని, హోని కలిగించేవాటిని తొలగించడానికి, సవరించడానికి ఆపరేషన్ చేసినట్లే సద్గురువు గూడ కష్టాలను అనుభవించేటట్లు చేసి, వెనుక తానుండి శ్రేయస్సును చేకూరుస్తాడు. వైద్యుడు మనకు ఆరోగ్యాన్ని ప్రసాదించినట్లే సద్గురువు పరమార్థాన్ని ప్రసాదిస్తాడు.

సమర్థ సద్గురువైన శ్రీ శిలాంగ్ సాయిబాబా పూజ్యార్థి మాస్టరుగాలని ప్రథమ దర్శనంలోనే అంతగా అనురూపించి ఆయన ద్వారా తాము చేయదలుచుకున్న లోకకళ్యాణ కార్యక్రమాన్ని చేయించుకుంటున్నప్పటికీ, మరొకవైపు లోకిక జీవితంలో ఆయనకు అనేక ఒడిదుడుకులను ప్రసాదించారు. నల్గొరు మీద నడకగాకుండా పల్లేరు కాయల మీద నడకగా సాగించి ఆయన జీవితం. అన్ని వైపులనుంచీ ఆయనకు ఎదురుగాలులే ఫీచాయి. తమను అడిగినవాలకి, అడగనివాలకి గూడ వాల అవసరాలు గుర్తుంచి ఆర్థిక

సహాయం అంచించిన ఆయన ఆర్థికంగా ఎంతో యిబ్బింది పడవలసి వచ్చింది. సరియైన ఆధ్యాత్మికతను బోధించినందుకుగాను ఆధ్యాత్మికత అంతే సరిగా తెలియిని వారందల యొక్క ఎదురుదాడులను ఎదుర్కొచ్చలసి వచ్చింది. ఇలా సత్యాన్ని బోధించిన ప్రతి విషయంలోనూ ఎదురుదాడులను ఎదుర్కొంటూ, ఎదురు బాటలోని ముళ్ళను ఏర్పాచుకుంటూ ముందుకు సాగిపోయారాయన.

అయితే ఆయనను నమ్ముకుంటే కష్టాలను ఎదుర్కొచ్చలసిందేనా? అన్నది ప్రశ్న. కానీ ఆయనను నమ్ముకోచాపాతే కష్టాలను తొలగించుకోగలమా? అన్నది ఎదురు ప్రశ్న. అనలు తమను నమ్ముకున్నవాలని కష్టాలపాలు చేస్తారనడం లోకంలో పరిపాటి. అయితే వారిని నమ్ముకోవడమెందుకు? అందుకనే, “అంతగా వారిని నమ్ముకోకుండా కష్టాలు వచ్చినప్పుడు మాత్రమే వారిని ఆశ్రయిస్తే వాటిని వారు తొలగిస్తారు, లేకపోతే లేదు. అంతమాత్రం భక్తి మనకు చాలు, అంతకుమించి మనకు వద్ద, అవసరంలేదు గూడ. కారణం ఎంత ఎక్కువగా భక్తి వుంటే అంతగా కష్టాలు పడవలసి వస్తుంది” అని చాలా

మంచి పరిమితమైన భక్తిలో సద్గురువులను ఆశ్రయిస్తా వుంటారు.

అయితే నిజంగా సద్గురువు అలా ఎందుకు చేస్తాడు? దానిలో వున్న అంతరార్థమేమిటి? అంతగా కష్టాలు పెట్టినా భక్తులు వాలిని పదులుకోకపోవడానికి కారణమేమిటి?

సద్గురుభక్తివలన తలకుమించిన కష్టాలు రాక తప్పవా?

జీవితంలో కష్టసుఖాలు రెండూ అనుభవించడం అన్ని జీవులకూ సమానమే. కానీ మానవుడు మాత్రం ఈ రెంటిసీ పోల్చి చూచుకుని కష్టాలలోంచి బయటపడే ప్రయత్నం చేస్తాడు. అంటే మానవుని అభివృద్ధికి కష్టాలు ఒక కారణమని చెప్పవచ్చు. అట్టి కష్టాలే లేకుంటే మానవుడు అభివృద్ధి చెందటానికి కావలసిన ప్రయత్నం చేయడు. అంటే ఇటు లోకికంగానూ, అటు పారమార్థికంగానూ కూడా జడుడుగా, స్తుబ్ధుడుగా మిగిలి పోతాడు.

అంతేకాదు. శక్తికి మించి సద్గురువెన్నడూ ఆధ్యాత్మికతలోకి లాగజూడడని పూజ్యతీ మాస్టరుగారు చెప్పేవారు. అంటే భక్తునికి వివేక వైరాగ్యాలు కలుగజేయడానికి, కర్మక్షాంశన చేయడానికి అవసరమైన కష్టాలు ప్రసాదిస్తాడు సద్గురువు. అలా కాక పూర్వకర్మ వలన భలించలేనంతటి కష్టాలు వచ్చినపుడు తోడుండి రక్షిస్తాడు. అవసరమైతే అట్టి కర్మను తొలగిస్తాడు కూడా.

మనసుకు వివేకాన్ని, వైరాగ్యాన్ని, ధర్మంగా నడవడానికి కావలసిన మానసిక ధారుడ్యాన్ని, సాధనకు కావలసిన పట్టుదలను క్రమంగా మనకు కష్టాలు అలవరుస్తుంటాయి. అలానే జీవితానికి కావలసిన స్వార్థాన్ని, ఉత్సాహాన్ని సుఖాలు, సంతోషాలు మనకు కలిగిస్తాయి. సద్గురువు తన భక్తునికి క్రమపద్ధతిన, తగురీతిన ఆ భక్తుని కర్మశాఖాన్ని అనుసరించి, యిట్టివి ప్రసాదిస్తాడు.

ఈ విషయం సద్గురువునికి మరువలేని సత్యంగా నిలుస్తుంది కనుక కష్టాలకు బెదరక, తన గురువు రక్షణను గుర్తుంచుకుని ధైర్యంతో, ఓర్పుతో, పట్టుదలతో వాటిని ఎదుర్కొంటాడు. తన కర్మ క్షాంకనమవుతున్నందుకు సంతోషిస్తాడు. నేర్చువలసిన పారాలను నేర్చుకుంటాడు. తన జీవితంలోని కష్టసుఖాలు అన్ని ఆ సద్గురు మహిమే అని గుర్తుంచుకుని పులకలస్తుంటాడు. కష్టాలకు కృంగక, సుఖాలకు పాంగక సమత్వాన్ని సాధిస్తాడు.

కష్టాలు భక్తులకు, భక్తులు కానివారీ గూడ

వస్తాయి. అయితే వారు అనుభవించే తీరులోనే తేడా వుంటుంది. భక్తులు వాటిని అంతగా పట్టించుకోరు. జీవితంలో కష్టసుఖాలు వస్తుంటాయి పోతుంటాయి, అవి సహజమేనని భావిస్తారు. చేయవలసినది భగవంతుని స్కంధ, శరణాగతి మాత్రమేనని, ఆయనకు సచ్చినట్లు కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించడమేనశీ తలుస్తారు. లేక అవి సద్గురువు తమకు పెట్టే ఏల్కలని తలుస్తారు. లేక వాటిని ప్రసాదాలని గూడ తలవచ్చు. అందుకే వాటికి వారు కృంగరు. శాంతితో వుంటారు.

భక్తులు గాని వారు, అంటే సామాన్యాలు, కష్టాలు వచ్చినప్పుడు బాధపడుతూ వాటికి కారణమైన పరిస్థితులను, వ్యక్తులను తిట్టుకుంటూ, ఇతరులకు, తమకూ అశాంతిని కలుగజేసుకుంటారు. ఇటువంటి భావాలవలన అవి యింకా యింకా పెలిగి సంస్కారాలు బలపడి నిరంతరం అశాంతిపూర్వకమైన ఆలోచనలలో సతమమవుతుంటారు.

ఉదాహరణకు ఆర్థిక ఇబ్బందులు, ఆరోగ్య పరిస్థితులు, చదువు, ఉద్యోగ సమస్యలు మాత్రమే గాక ఉదయం లేచించి మొదలు వాలట్లా పున్మారణో, వీలట్లా అన్మారణో, లేక వాలట్లా చేసారనో అనుకుంటూ శాంతిని కోల్పోతుంటారు. ఇవి మాత్రమేగాక హారీదా, అంతస్థి, పరుపుప్రతిష్టలు, మర్యాదలు - వీటన్నిటినీ ఆధారం చేసుకుని వాటిని నిలుపుకోవడానికి శతవిధాలుగా ప్రయత్నించడంలో అశాంతిని కొనితెచ్చుకుంటారు. అతి చిన్న విషయాలు గూడ అతి పెద్ద విషయాలుగా వాళ్లను బాధపెడుతుంటాయి. ఉదాహరణకు ఒకరు తమను పలుకలించలేదనో, నమస్కరించలేదనో, కూర్చోమనలేదనో, తినడానికి, త్రాగడానికి ఏమీ అడుగలేదనో ఇలాంటి వాటిని భూత్వద్దంలోనుంచి చూస్తూ శాంతిని కోల్పోతారు. జీవితాంతము వాటిని తలచుకుని వాపోతుంటారు గూడ.

కానీ నిజమైన భక్తులకు యివేటి పట్టవు. పట్టకూడు గూడ. వారు ఇటువంటి వాటిని చాలా అల్పివిషయాలుగా తలుస్తారు. వారు మర్యాదల కోసము, పాగడ్తుల కోసము వెంపర్లాడరు. ఇవస్తీ పున్మా లేకపోయినా ఒకటిగానే భావిస్తారు. వాళ్లకుసలవి పట్టవు గూడ. అలాగని వాళ్లు తమ కర్తవ్యాన్ని నిర్లక్ష్యం చేయరు. నిస్వార్థంగా, తమ కర్తవ్యాన్ని సక్రమంగా నిర్వహిస్తారు.

నిజమైన భక్తులు ఎల్లప్పుడూ తృప్తితో వుంటారు. వారు పస్తులుండవలసి వచ్చినా బాధపడరు. బీనికి ఉదాహరణ

బాబా చలిత్తలోని మహాల్సాపతి, శ్రీ గురుచలిత్తలోని యాయవారవృత్తిలో జీవించే నిరుపేద భ్రాహ్మణుడు. అలాగే సారేకు శిలాంజీ రామంలో వచ్చిన వ్యతిరేకత వల్ల బాబాను దర్శించడానికి పీలుపడక పోయినా ఆతడు బాధపడలేదు. బాబా తన శేయస్తుకే అలా చేసారని భావించి తాను వున్నచోటనే బాబా సేవ చేసుకున్నాడు. అలాగే ఓపకుడు మొల్లాని శిష్యులను గురువు ఎలా బాధలు పెట్టారో గురుచలిత్తలో చూడవచ్చు.

అంటే నిజంగా సద్గురువును విడువక ఆశ్రయిస్తే, మనకు కనిపించే కష్టాలు వాళ్ళకు కష్టాలుగా అనిపించవన్నమాట. అంటే ఆయన ప్రసాదించే శాంతి ముందు యిని అత్యుల్చాలన్నమాట. ఎంతపున్నా యింకా లేదనే కొరత, ఎన్నిసార్లు మనకిష్టమైనవి తిన్నా యింకా యింకా తినాలనే కోలక, ఎంతగా సుఖాలను అనుభవిస్తున్నా యింకా యింకా అనుభవించాలన్న తపన - ఇవేషీ వారికి వుండవన్నమాట.

అంటే మనకు ఎంతో యిష్టమైన పదార్థం కడుపునిండా తిన్నప్పుడు కలిగే తాత్కాలికమైన తృప్తి, మనం కోరుకున్న సుఖాలను అనుభవిస్తున్నప్పుడు పుండే తాత్కాలిక సంతోషము; వారికి ఎప్పుడూ పుంటాయన్నమాట! ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే, ప్రపంచంలోని మానవజాతి అంతా దేనికోసమైతే ప్రాకులాడుతూ దానిని పాందలేకపోతున్నదో అట్టిదానిని భక్తునికి ప్రసాదిస్తాడు సద్గురువు. అట్టి అపోరమైన, అంతులేని తృప్తి శాంతులను ప్రసాదిస్తాడు గనుకనే సద్గురువును సద్గురుత్తలు విడువరు, విడువలేదు గూడ.

అంతేగాదు, అట్టిసద్గురుత్తునిసద్గురువుతనంతటివానిగా గూడా చేస్తాడు. అట్టి వారిని ఆశ్రయించి మరెందరో ఐహిక, ఆముష్యక సుఖాలను పాందుతారు. ఇక్కడ విచిత్రమేమిటంటే అట్టివాలనే మనము గూడ కోలకలు తీర్చుకోవడానికి ఆశ్రయిస్తాము. మరి ఆయన అంతగా కష్టాలనే ప్రసాదించేవాడే ఆయతే అట్టు అనుభవించేవాలనే మనము ఎందుకు ఆశ్రయిస్తున్నాము? వాళ్ళ దగ్గర శాంతి సౌఖ్యాలను ఎందుకు పాందగలుగుతున్నాము? మన కోలకలను ఎలా తీర్చుకోగలుగుతున్నాము?

ఇందుకు ఉదాహరణ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు. ఆయనకు ఆత్మానుభూతిని ప్రసాదించి తనంతటివారుగా చేసారు బాబా. తద్వారా కొన్ని కోట్లమంచికి ఈనాడు

శేయస్తు చేకూరుస్తున్నారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు అనేక విధాలుగా చేసిన సద్గురు సాయి తత్త్వ ప్రచారం వలన కొందరు చిన్న పెద్ద కోలకలు తీర్చుకుంటుంటే, కొందరు ఇహపర శేయస్తును పాందుతున్నారు. కొందరు పరమైన తత్త్వాన్నే పాందుతున్నారు. అట్టి అద్భుతమైనది గురుమహిమ.

నిజంగానే అట్టి గురుమహిమను కొనియాడడం ఎవరి తరము? ఇప్పుడు ఆలోచిస్తే తెలుస్తుంది - గురుమహిమ కష్టాలను ప్రసాదిస్తుందా? జన్మనెత్తిన తర్వాత కష్టసుఖాలు ఎలాగూ తప్పవు. నిజభక్తునికి అవస్త సీటిమీద ప్రాశిన గీతలలగా జీవితంలో వచ్చి వెళ్ళిపోతుంటాయి. కానీ అంతులేని తృప్తి శాంతులతో ఆతడు ఆనందాన్ని అనుభవిస్తుంటాడు. అంతకంటే ఎవరికైనా కావలసినది ఏమున్నది?

ఈ కృతజ్ఞతా మహాత్మవ సందర్భంగా అట్టి అచంచలమైన గురుభక్తిని ప్రసాదించమని, ఈ గురుపూర్ణము నుంచి అయినా అట్టి గురుభక్తిని ఆలవరచుకునే శక్తిని అనుర్ధించమని సద్గురు శ్రీ సాయినాథుని స్వరూపమైన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలని మనసారా ప్రార్థించాము.

జై సాయి మాస్టర్!

ఆస్తి-నాస్తి

05వ పేజీ తరువాయి

కనిపించనంతమాత్రాన ప్రకృతిలో అట్టిచి లేనేలేవు అనడం శాస్త్రాయం కాదు.

మౌలికమైన ఆధ్యాత్మవాదాన్ని తాల్చికంగా అపత్యమని నిరూపించలేని వారెందరో భారత, రామాయణాదులను విమల్యించడంతో శ్రీతలను అసలైన సమస్యనుండి ప్రకృదాల తొక్కిస్తారు. ఆ ర్ఘంధాలు చారిత్రకమైనా, కాకపోయినా వాటికి ఆధారమైన ఆధ్యాత్మికత సత్యమైతే దానిననుసలించి ఎట్టికొరతాలేని అనందాన్ని పాందడమేక్కటే నిజమైన తెలివితేటలు. తక్కినదంతా వ్యధ ప్రలాపమే! ఏమంటావ్?

మాత్రం న్యూలు

శ్రీమతి కనకదుర్గ, హైదరాబాద్

పూర్వా జ్యోతి అలివేలుమంగమ్మతల్లి లీలావైభవాన్ని హైదరాబాద్ వాస్తవ్యాలు శ్రీమతి కనకదుర్గ ఈవిధంగా తెలియజేస్తున్నారు.

నేను 2020 మార్చి నెలలో కరోనా ప్రభావంతో లాక్-డౌన్ విభింబిస్టుటీనుంచి అందరినీ కరుణించమని, కాపాడమని పూజ్యులీ అమ్మగాలికి సంకల్పం చెప్పుకుని ప్రతిరోజు పూజ్యులీ అమ్మగాలి అష్టిత్తరం చదువుకునేదాన్ని. మనం ఇంట్లో కూర్చుని అంతంతమాత్రంగా ప్రార్థించినా పూజ్యులీ అమ్మగారు ఏవిధంగా నన్ను కరుణించి కాపాడారన్నదే నా ఆనుభవం.

క్రిందటి ఏడాది 2020 డిసెంబర్ నెలలో మా అన్నయ్య శ్రీనివాస్ కి కరోనా వచ్చి పరిస్థితి ఆందోళనకరంగా మారడంతో ఆనుపత్తిలో చేర్చవలసివచ్చింది. అన్నయ్య ఆరోగ్యం కోసం పూజ్యులీ అమ్మగాలిని ద్వారకబాబుగారు, వేదమ్మగాలి ద్వారా ప్రార్థించగా పూజ్యులీ అమ్మగాలిని ప్రార్థించగా మరలా అభయమిచ్చారు. మా బాబుని పరీక్ష చేసిన డాక్టర్ గారు, “పిల్లవాడికి ఒబేసిటీ కారణంగా ఆనుపత్తిలో చేర్చాల్సి రావచ్చు!” అని చెప్పారు. కాసీ పూజ్యులీ అమ్మగాలి దయవల్ల మా బాబుని ఆనుపత్తిలో చేర్చకుండానే మూడు రోజుల్లో సాధారణ స్థితికి వచ్చాడు. ‘హామ్ముయ్యా’ అని ఊపిలి పీల్చుకున్నాము. తరవాత డాక్టర్ల సలహా మేరకు మా కుటుంబమ్ములందరమూ కరోనా పరీక్ష చేయించుకున్నాము. అప్పుడు నేను పూజ్యులీ అమ్మగాలిని ఒక్కటే అడిగాను, “అమ్మగారూ.. మా అబ్బాయికి తగ్గించారు. మా అత్తమామలు వుద్దులు (80, 75 సం.లు). దయచేసి వాలికి రాకుండా చూడండి!” అని. అదేవిధంగా వాలిద్దలికి నెగటివ్, నాకు, మా వాలికి పాజిటివ్ వచ్చింది!

2021 మే 8 వ తేదీన మా బాబుకి నలతగా వుండటంతో డాక్టర్ సూచన మేరకు పరీక్ష చేయించగా కరోనాగా నిర్దారించింది. తిలిగి వేదమ్మగాలి, ద్వారకబాబుగాలి ద్వారా పూజ్యులీ అమ్మగాలిని ప్రార్థించగా మరలా అభయమిచ్చారు. మా బాబుని పరీక్ష చేసిన డాక్టర్ గారు, “పిల్లవాడికి ఒబేసిటీ కారణంగా ఆనుపత్తిలో చేర్చాల్సి రావచ్చు!” అని చెప్పారు. కాసీ పూజ్యులీ అమ్మగాలి దయవల్ల మా బాబుని ఆనుపత్తిలో చేర్చకుండానే మూడు రోజుల్లో సాధారణ స్థితికి వచ్చాడు. ‘హామ్ముయ్యా’ అని ఊపిలి పీల్చుకున్నాము. తరవాత డాక్టర్ల సలహా మేరకు మా కుటుంబమ్ములందరమూ కరోనా పరీక్ష చేయించుకున్నాము. అప్పుడు నేను పూజ్యులీ అమ్మగాలిని ఒక్కటే అడిగాను, “అమ్మగారూ.. మా అబ్బాయికి తగ్గించారు. మా అత్తమామలు వుద్దులు (80, 75 సం.లు). దయచేసి వాలికి రాకుండా చూడండి!” అని. అదేవిధంగా వాలిద్దలికి నెగటివ్, నాకు, మా వాలికి పాజిటివ్ వచ్చింది!

తిలిగి మశ్శీ పూజ్యులీ అమ్మగాలి శరణవేడాను. నేను వేదమ్మగాలికి మెనేజ్ పెట్టినప్పుడల్లా పూజ్యులీ అమ్మగాలినడిగి నాకు సమాధానం చెప్పివారు. వేదమ్మగాలి సూచన మేరకు చెంగయ్యగాలి దగ్గర హోమియో మందు తీసుకున్నాను. వాలచ్చిన మందులు కొట్టిరోజులు వాడాక ఊపిలితిత్తుల పరిస్థితికోసం సిటిస్క్యూన్ తీయించమన్నారు. చెంగయ్యగాలి హోమియో మందు వాడిన కారణంగా నాకు 7 పొయింట్లు వచ్చాయి. అంటే సాధారణ పరిస్థితి. కాసీ ఊపిలికాయం, రక్తహీనత, కైరాయిడ్ సమస్యలు వుండటంతో నన్ను ఆనుపత్తిలో చేరమన్నారు. నేను ఆనుపత్తిలో చేరక రెండురోజులపాటు సాధారణ గబిలోనే వుంచి, తరువాత అవసరమని చెప్పి ICU కి మార్చారు. పూజ్యులీ అమ్మగాలి దయవల్ల నేను ఎట్టి ఆందోళన చెందకుండా ధైర్యంగా వుండేదానిని. కొట్టిగా ఓపిక వచ్చాక శ్రీ సాయిలీలామృతం, మహాత్ముల ముద్దుజడ్డడు పారాయణ చేసుకునేదాన్ని. అదే సమయంలో పూజ్యులీ అమ్మగారు ఆన్నెన్

నత్పుంగానికి ఆనుమతిచ్చారు. ఆరోజు ఆశీస్టులకోసం సత్పుంగంలో నా పేరు చదివారుట. మర్మాడే నన్ను మామూలు గటికి మార్చారు. కానీ నా పరిస్థితి అంతా బాగున్నా, నన్ను ఆసుపత్రినుంచి విడుదలచేయటం లేదు. రోజురోజుకీ జిల్లు పెలిగిపోతోంది. అప్పటికి 15 లక్షల జిల్లు కట్టాలని చెప్పారు. నాకు అప్పుడు ఆందోళన మొదలైంది. ఎట్టకేలకు జాన్ 1 వ తేటి రాత్రి 10 గంటలకు ఇంటికి పంపించారు. నేను ఇంటికి వచ్చాక, ‘నన్ను అనవసరంగా అన్ని రోజులు పుంచితే ఎందుకు మీరు అడగలేదని మావాలిని కోప్పడ్డాను. ఇక్కడ పూజ్యాలీ అమృగారు ఒక అద్భుతం చేశారని మావాలి సమాధానం విన్నాక ఆర్థమైంది. “ఇన్నిరోజులు పంపించడం ఆలస్యమవ్వడం మనకు ఒక వరమైంది. రెండించి పంపించినా పబిహేను లక్షలు కట్టపలసివచ్చేటి. ఈలోపున ఆ ఆసుపత్రిలో ఎక్కువగా డబ్బు వసూలు చేస్తున్నారని ఎవరో పిర్మాదు చెయ్యడంవల్ల, అది బుబువవ్వడం వల్ల, సగానికి జిల్లు తగ్గించి 7 లక్షలు వేశారట! ఇదంతా పూజ్యాలీ అమృగాలి దయ కాక మరేమిటి?” అన్నారు మావారు. అది విని కృతజ్ఞతతో నాకళ్ళు చెమర్చాయి.

ఇంటికి రాగానే వేదమ్మకి మెనేజ్ పెట్టి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నాను. కానీ ఊహించని విధంగా ఒవ తేటి పూజ్యాలీ అమృగారు సమాధి చెందారన్న పిడుగులాంటి వార్త నన్ను దుఃఖ సాగరంలో ముంచివేసింది. అందులో అంతకు ముందే పూజ్యాలీ అమృగాలి అపారకరుణను పాంచివున్నానేమో, ఊహించని ఈ పరిణామాన్ని

తట్టుకోలేక బాగా ఏడ్చాను.

అయితే పూజ్యాలీ అమృగారు సమాధి చెందాక కూడా నన్ను, నా కుటుంబాన్ని ఎంతలా కాపాడారో ఆ సంఘటనలు ఇప్పుడు మీకు చెప్పాను.

నేను ఆసుపత్రినుంచి వచ్చేసులికి మావారు బాగా చిక్కిపాశయి సీరసంగా వున్నారు. మళ్ళీ ఆయనకు పరీక్ష చేయస్తే మగర్ లీడింగ్ 637 వుంది. నాకు మతిపాశయింది.

జంత లీడింగ్ వుంటే ఏమన్నతుంది మగర్ వున్నవాళ్లందలీ తెలుస్తుంది. మళ్ళీ నాకు లిక్కెవరు? పూజ్యాలీ అమృగారే కదా! వెంటనే ఈ విషయాన్ని వేదమృగాలికి తెలియచేసాను. చిత్తంగా ఒక్క నెల రోజులు అల్లోపతి వైద్యం చేయించుకుంటే, లీడింగ్ నార్కుల్ కి వచ్చేసింది(90,120)!! ఇంతకన్నా అద్భుతం ఇంకేమన్నా వుంటుందా? శలీరం పదిలిన తరువాత కూడా పూజ్యాలీ అమృగారు నాలాంటివాళ్ల బాధ్యత వహిస్తానే వున్నారనడానికి ఇంతకన్నా నిదర్శనం ఏముంటుంది?

కరోనానుంచి బయటపడినా బ్లాక్ పంగన్ వచ్చే అవకాశం వుందని వార్తలలో విన్న నేను, నాకు అలాంటి లక్షణాలున్నాయేమోనని అనుమానంతో బాగా ఆందోళనపడ్డాను. అదేవిధంగా మా అబ్బాయి సంజయ్ కి బాగా ఆయాసం, 103 డిగ్రీల జ్యరం వచ్చింది. అప్పుడు శ్రీ గుత్తి శ్రీనివాస్ గాల దగర హామియో మందు వాడేదాన్ని. మళ్ళీ వేదమృగాలికి మెనేజ్ పెడితే పూజ్యాలీ అమృగాలికి ప్రార్థన చేస్తానని చెప్పారు. అదేవిధంగా అతి కొల్పిరోజుల్లోనే మేమిద్దరం కోలుకున్నాము. ఇన్ని జరుగుతున్నా

మా ఆత్మమామలు క్షేమంగా వున్నారు. అందువల్ల నేను కొంతైనా ప్రశాంతంగా వుండగలిగాను. ఇన్నివిధాలా పూజ్యాలీ అమృగాలి అపారకరుణ, సంపూర్ణ రక్షణ పాందగలిగాను.

అంతేకాదు, గురుకుటుంబం మొత్తం నాపై విపరీతమైన ఆదరణ చూపించారు. 1995 వ సంవత్సరంలో మొట్టమొదటటిసారి మా అమృ ఒంగోలులో పూజ్యాలీ అమృగాలి దర్శనం చేసుకున్నారట. అప్పటికే మా నాన్నగారు కాలం చేశారు. మేము 8 మంచిమి ఆడపిల్లలం, ముగ్గురు మగపిల్లలు. మొత్తం 11 మంచి పిల్లలం. చివరి నలుగులిని... అంటే, ఒక అన్నయ్య, ఇద్దరు అక్కలు, నేను -- మా నలుగులిని పూజ్యాలీ అమృగాలి దర్శనానికి తీసుకువెళ్లి, మొదటిదర్శనంలోనే, “ఫీళ్ల నలుగులి బాధ్యత మీదేనమ్మా!” అని మా అమృ చెప్పిందట. పూజ్యాలీ అమృగారు అంగీకారంగా తలపూపారట. ఆప్రకారంగా మమ్మలుందలినీ ఇప్పటికే కాపాడుతూనే వుంటారు. మేము వాలికి చేసింది ఏమీ లేదు.

ఎటువంటి అర్పొత లేకపాశయినా ఆదలిస్తున్న పూజ్యాలీ అమృగాలిని, గురుకుటుంబాన్ని, శ్రద్ధాభక్తులతో, విశ్వాసంతో సేవించుకునే వివేకాన్ని ప్రసాదించమని, ఏ జన్మలోనూ మాచేయి పదిలిపెట్టపడ్డని మనసారా ప్రార్థిస్తున్నాను.

జై సాయి మాస్టర్!

వార్షికము

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశనంద స్వామివారి విరచితమైన వార్షికము గ్రాంథికభాషలో ప్రాయిబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంచి పారకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పారకుల అభ్యర్థన మేరకు పుంజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరదవ్వజగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పారకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

పదవ ప్రసంగము

శ్రీ ప్రకాశనంద స్వామివారు త్వంబకభాయితో జామ్-నగర్ నుండి పీరడియా వెళ్లినప్పుడు డాక్టర్ వీరజీభాయి ఇలా అన్నారు “నేను కూడా మీతో నిత్యానంద స్వామివారి దర్శనానికి రావాలని పున్నాది. కానీ తొందరపసి ఉండటం వలన ఆగిపోవలసి వస్తున్నాది. ఈసాిల మీరు వెళ్లిటప్పుడు నేను కూడా వస్తాను.”

ఏడెనిమిటి నెలల తర్వాత శ్రీ ప్రకాశనంద స్వామి వారు పోరుబందరుకు వెళ్లారు. అక్కడ నుండి వారు వీరజీభాయికి ఉత్తరం రాశారు “నేను పీరడియా వెళ్లాలిపుంది. కాబట్టి పలానా రోజుకు పీరడియా రండి.” ఇలా శ్రీ ప్రకాశనంద స్వామి, డాక్టర్ వీరజీభాయి యిద్దరూ పీరడియాలో కలిశారు

శ్రీ నిత్యానందస్వామివారితో జిలగిన సంభాషణలో వీరజీభాయి ఇలా అన్నారు మొదట బెల్గాములో ప్లేగు వచ్చినప్పుడు నేను ప్లేగు డూబీలో వున్నాను. అప్పుడు శ్రీ ప్రకాశనందస్వామివారిగురువుగారైన శ్రీలల్లాభాయిగారు బెల్గాములో వున్నారు. బెల్గాములో అప్పట్లో ఆయన ఒక్కరే

గుజరాతీవారు. బయట నుంచి ఎవరైనా గుజరాతీవారు వస్తే మొదట ఆయనే ఆహ్వానించేవారు. నాకు కూడా వారి ఆతిధ్యం స్వీకరించే భాగ్యం కలిగింది. శ్రీ ప్రకాశనంద స్వామివారు కూడా అప్పుడు అక్కడే వున్నారు. ఇది జిలగి 20, 25 సంవత్సరాలయింది. మా అబ్బాయి త్వంబకభాయి అనారోగ్యం వలన శ్రీ ప్రకాశనంద స్వామివారిని దల్చించగలో వారిని మా ఇంటికి ఆహ్వానించాము. మొదట నేను ఆయనను కాపాయ వస్తూలలో చూశాను. కానీ యిప్పుడు వారు చేతిలో హండీ, శతీరం మీద పాత గుడ్డలు గల వేషంలో ప్రత్యక్షమయ్యారు. ఈ వేషం చూస్తే ‘పీలినెందుకు రప్పించామా?’ అని మనసులో బాధ కలిగింది. కానీ ప్రసంగం తర్వాత చాలా కాలం కీందటి పరిచయం బయటపడింది.

భార్యకు, సన్యాసికి మంచి వేషము అక్కరలేదు

స్వామి || : త్యాగ పురుషులు (సన్యాసులు) మంచి

వేషము వేయరు. అందలకీ ఇష్టం లేని వేషమే వేస్తారు.
 'సుహర్షంపట్టచైలం చ శోభా సౌత్ వారయోషితామ్'
 అని చెప్పబడింది. బంగారు అలంకరణలు, పట్టువస్తాలు -
 యివస్నీ వేశ్యలకు శోభ కలిగిస్తాయి. పతివ్రత ఒకే భర్తకు
 ఆనందాన్ని కలిగిస్తుంది. ఆమెకు వస్తాలంకారముతో పని
 ఏముంబి? భర్త ఆమె శీలము మొదలైన సద్గుణాల చేత
 ఆనందిస్తాడు. వేశ్య ప్రపంచాన్ని ఆనందింప చేయడానికి
 అనేక అలంకారాలు, ఆభరణాలు ధలించి ఆడంబరంగా
 వుండాలి. ఈ విషయంలో భక్తవర్యుడైన 'అఖా' యిలా
 చెప్పాడు:

పతివ్రతా తే, జే పతినే భజే,
 అనాయానే అపరనే తజే;
 తేనాం వస్త సాంధ్యం జేమతేము
 తేనీ బరోబరి వేశ్య కరశే కేమ?
 అఖా పతివ్రతా కురుపిణే హరోయి,
 పణ మొటోగుణ మాంహే పతివ్రత జోయి,
 పతివ్రతా తే, జే నాచుం వదే,
 సాచుం బిల్యుం కేనేస సదే;
 సాచుం తో లీమడానుం సాన్న,
 తేమ కడపుం లాగే సర్పే జ్ఞాన్;
 కడవే రోగ కాయానో జాయి,
 అఖా మీరాణే రోగ బమణశే ధాయి

భావం: పతివ్రత భర్తను తప్ప మరెవలని కన్నెత్తి
 చూడదు. ఆమె చినిగిన, చినుగులు కుట్టిన గుడ్డలను
 ధలించినా, వేశ్య ఆమెకు సాటి అవుతుందా? ఓ అఖా!
 పతివ్రత ఎంత కురుపిణి అయినా సాశీల్యగుణము వలన
 ఆమె శోభస్తుంది. ఆమె ఎప్పుడూ నిజమే చెబుతుంది.
 సత్యమే హితకరమైనది. సత్యము వేపాకు లాంటిచి. అలాగే
 జ్ఞానము కూడా వేపాకు లాగానే చేదుగా వుంటుంది. కాసీ
 వేపాకు రోగాలను తగ్గిస్తుంది. రుబికరమైన పదార్థాలు
 రోగాన్ని పెంచుతాయి.

ఇలానే భగవంతుని రంజింపచేయదలచిన వారికి
 చినిగిన బట్టలు అడ్డ రావు. ప్రపంచాన్ని రంజింప
 చేయదలచిన వారికి మాత్రం వస్తాలంకరణలు
 అవసరమవుతాయి.

శాస్త్రాలలో ఇలా ఉన్నది:

శ్లో|| విశేషాన్యమలాన్వేష
 చైలాని గ్రథతాని తు I
 కృత్యా కన్ధాం బహిరాష్టానో
 ధారయేత్ ధాతురంజితామ్ II

భావం: ప్రజలు బయట పారేసిన చినిగిన పాత గుడ్డ
 పీలికలను తీసుకొని శుభ్రం చేసుకుని, బోంత కుట్టుకొని,
 కాషాయ రంగు వేసుకుని ధలించాలి.

అలింగ సన్యాసులు రంగు వేయకుండా ధలిస్తారు.
 లింగ సన్యాసులు రంగు వేసుకొని ధలిస్తారు.

స్వామివారు మొదట లింగ సన్యాసంలో వుండేవారు.
 ఇప్పుడు అలింగ సన్యాసంలో వున్నారు. పైకి తెలియకుండా
 వుండడానికి ఈ వేషము.

జన సంపర్జం దిడపడం సన్యాసుల ధర్మము

శ్లో|| విద్యాన్ స్వదేశ ముత్సుజ్జు
 సంస్కారానస్తరం స్వతః I
 కారాగార వినిర్మత్త
 చోరహత్ దూరతో వనేత్ II

భావం: "సన్యాసాన్ని స్వీకరించిన తర్వాత విద్యాంసుడు
 తనకు పరిచయమైన ప్రదేశాన్ని విడిచి, ఔదు నుండి
 బయటికి వచ్చిన దొంగలాగా ప్రజలకు దూరంగా వుండాలి"
 అని ఉపనిషత్తులు చెబుతున్నాయి

ఒకప్పుడు భర్తుహాలి, గోపిచందుడు కలిసి వున్నారు.
 ఒకరోజు వారు సంచారము చేస్తూ ఒక రాజ్యపు
 ప్రధాననగరము బయటకు చేరారు. ఎవరో అక్కడి రాజుకు
 'భర్తుహాలి, గోపిచందుడు వచ్చారు' అని తెలిపారు. అది
 తెలుసుకొని రాజు వెంటనే వాలిద్దరూ వేంచేసివున్న
 ప్రదేశానికి వెళ్ళాడు. అప్పటికి భర్తుహాలి, గోపిచందుడు
 జిక్క తెచ్చుకొని వున్నారు. రాజు వాలిని కలుసుకోవడానికి
 వస్తున్నాడని భర్తుహాలికి తెలిసింది. 'మనం ఏదో
 ఒక ఉపాయంతో ఈ రాజుగాలితో కలయిక నుంచి
 తప్పించుకోవాలి' అని గోపిచందుడితో కలిసి ఆలోచించాడు.
 వారు అప్పటికప్పుడు ఒక స్వర్ధ కల్పించుకొని యిలా
 పోట్టుడుకున్నారు: "నేను తెచ్చిన రొట్టెలలో ఎక్కువ భాగం
 సీవెలా తీసుకున్నావు?" అని భర్తుహాలి గోపిచందుడితో

అన్నాడు. అప్పుడు గోపీచందుడు యలా సమాధానం చెప్పాడు: "నిన్న నేను చాలా రొట్టెలు అడిగి తెచ్చాను. నీవు ఎక్కువ యిచ్చావా?" ఇలా వారిద్దరూ రొట్టెముక్కల ఎదుట నిలబడి పోట్లాడుకోసాగారు. అప్పుడు రాజు తన వద్దకు పై వార్త తెచ్చిన వ్యక్తి మీద కోపగించి ఇలా భావించాడు: ఈ విధంగా రొట్టెల కోసం పోట్లాడుకునేవారు భర్తపూరి, గోపీచందుడు ఎలా కాగలరు? బీరు ఇక్కడులు. రొట్టెముక్కల కోసం పోట్లాడుకుంటున్నారు. ఇలా భావించి వెనుకకు వెళ్లిపోయాడు.

అలా ఈ ప్రకాశానంద స్వామివారు కూడా గుఫ్తంగా వుండడానికి అలింగ సన్యాసము తీసుకున్నారు.

స్వాప్త్రు॥ : మీరు నా విషయంలో గొప్ప గొప్ప ఉపమానాలను యిస్తున్నారు. సన్యాసం సంగతి అటు ఉంచండి. నేను హిందువును కాదు, మహామృథియుడని కాదు.

స్వాసి॥ : (నవ్యతూ శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామి వారితో) ఇది మరీ బాగుంబి!

హిందూ మహామృథియ మొదలైన ఉపాదుల వలన దుఃఖము

ఇద్దరు సాధువులు వుండేవారు. వైశాఖమాసంలో వారి కాళ్లు ఎండలకి మాడిపోతున్నాయి. అది చూసి ఎవరో వారికి కాళ్లకు చెప్పులు తొడిగారు. వారిలో ఒకడు దేవాలయాలు, మసీదులు మొదలైన పవిత్రస్థలాలకు చెప్పులతో వెళ్లాడు.

'నీవెవలి' అని ఎవరైనా అడిగితే, "ఎవరో ఒకడినిలే" అని సమాధానం చెప్పేవాడు. ప్రజలు అతనిని పిచ్చివాడని భావించి ఆలయం బయటికి తీసుకువచ్చి వచ్చి పెట్టేవారు.

అలాగే రెండవవాడు కూడా చెప్పులతో మసీదులోకి వెళ్లాడు. మహామృథియులు "నీవెవలి?" అని అడిగారు. ఆయన "నేను హిందువును" అని చెప్పాడు. అప్పుడు మహామృథియులు అతనిని గట్టిగా కొట్టి తలమికొట్టారు.

దెబ్బలు తిని ఆ సాధువు తన చోటికి వచ్చాడు. నీరసంతో పడుకున్నాడు. రెండవ సాధువు వచ్చి అతను పడుకోవటం చూసి అతనితో, "నీకు ఏమైంది? అప్పుడే ఎందుకు పడుకున్నావు?" అని అడిగాడు.

"నన్ను మహామృథియులు కొట్టారు. ఒళ్లంతా నొప్పులుగా వుంది" అని అతడు జవాబు చెప్పాడు.

"ఎందుకు కొట్టారు?" అని అడిగాడు రెండవ

సాధువు.

జలగిన విషయం వివరించాడతడు.

"నీవు హిందువువు. చెప్పులతో మసీదులోకి వెళ్లాడు. అందుకే కొట్టారు. నీవు హిందువునని గాని, ముస్లిమునని చెప్పుకపోతే బాగుండేబి."

టిలి మీద బీరజీభాయి ఈ సందేహాన్ని వెలిబుచ్చాడు:

"సన్యాసి ఎప్పుడూ గుఫ్తంగానే వుండాలని శాస్త్రాలలో చెప్పబడి వున్నదా?"

- సచేపం

పరిప్రశ్న

06వ హేజీ తరువాయి

ఒక్కయింటి ఇక్కడి తృప్తిపడ వచ్చగదా అన్ని ప్రశ్నలే, "బైత్కణెవర్తయే నిత్యంనై కాస్తాటి భవేధ్యతి" ("ప్రతిరోజు యతి పెక్క యిండ్డకడ తెచ్చుకున్న అన్నమునే తినవలెను కాని ఒక్కయింటి అన్నము తినరాదు").

"బైక్కాహశలీ సిరాహశలో బైక్కానైవ ప్రతిగ్రహః! అసంతోహాపిసంతోహా సామపాసంబినేబినే"

(బైక్కాహశలో భుజించే వాడు సిరాహశలో! బైక్కను అడగటం వల్ల ప్రతిగ్రహాదోషం అంటదు. సజ్జనుడినుండైనా దుర్జనుడినుండైనా ఎవడు బైక్కను యాచించి భుజిస్తాడో వాడు ప్రతిబినము అమృతపొనము చేసినవాడగుచున్నాడు.)

పై ధర్మాలాన్ని పాటించి ప్రమాణంగా నిలిపిన ధర్మావలారుడు శ్రీ సాయిబాబా.

2) బాబాను మహామృథియులు పూజించరని ఎవరన్నారు? బాబాను మహామృథియులూ ఆరాధిస్తారు. శిలిడీ దర్శించిన వారికి అనుమానం రాదు. మశీదులో జలగే విగ్రహాధన మొంద హైందవ పూజాదికాలు ముస్లింలకు నిషిద్ధం కనుక ఆ కార్యక్రమాలలో పాల్గొనడానికి కొందరు ముస్లింలకు అభ్యంతరము, కొందరికి భయమూ ఉండటము సహజమే.

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీశ్రీ మాత్రా ఆనందమయి

జీవితం మరియు బృథలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ తన జీవితంలో ఎన్నో కష్టశరమైన పరిస్థితులను ఎదుర్కొన్నారు. చిన్ననాటి నుండి కూడా అమ్మ తరచూ సమాధి స్థితిలో పడిపోతూ బాహ్యస్థుతిని కోల్పోతుండేవారు. అది సమాధిస్థుతి అని తెలియక మొదట్లో అందరూ అది ఒక హాస్థిలయి వంటి జబ్బగా భావించి వైద్యులకు చూపించేవారు. మరికొందరు, ముఖ్యంగా అత్తవారింట్లో బంధువులంతా ఆమె వేళాపోళా లేకుండా నిద్రపోతుందంటూ విమల్యస్తుండేవారు. అయితే అమ్మలో విశేషమేమంటే తనను విమల్యించిన వారిపై అమ్మ ఏనాడూ ఏమాత్రమూ కోపించి ఎరుగరు.

ఎన్న నిందలు, విమర్శలు ఎదురైనా వాటికి ఏమాత్రం చలించక ఎటువంటి పరిస్థితిలోనయినా దైర్యంతో, శాంత మనస్సురాలై స్థిరచిత్తంతో వ్యవహారించేవారే గానీ ఏమాత్రమూ వ్యక్తులత, ఆందోళన అమ్మలో కన్సించేది కాదు. ఇంటి

పనులు, యింట్లోని వారి సేవలు, ప్రత్యేకించి తన భర్త భోలానాథ్ గారి సేవలు ఏమరక చేసేవారు. ఎల్లప్పుడూ ఆనందంగా కన్సించేవారు. అమ్మలోని దివ్యత్వాన్ని తెలియనివారు, అమ్మ ఎడల భక్తిభావం లేనివాళ్ళు, కూడా అమ్మ యేనాడూ అశాంతిగా అసంతృప్తిగా వుండటం చూడలేదన్న విషయం చెపుతుంటారు.

శ్రీ ఆనందమయి మాత భక్తులలో ప్రాణగోపాల్ బాబు ఒకరు. ఆయనకు చిన్ననాటి నుండి దైవభక్తి ఎక్కువ. ఆయన తన జీవితాన్ని ఆధ్యాత్మిక సాధనకు అంకితం చేయాలన్న సంకల్పంతో ఉద్ఘోగానికి రాజీనామా చేసి పెస్సన్ తీసుకుంటూ దేవఫుర్ అనే పూర్లలో ఆశ్రమవాసియై వున్న ఒక స్వామీజీని సేవిస్తూ వుర్దెవాడు. ఆశ్రమ సమీపంలోనే ఒక యిల్లు అద్దేకు తీసుకుని భార్యాస్తిల్లలతో నివసిస్తుండేవాడు. నిరంతరం దైవచింతనలోనే గడిపేవాడు. ఆతనికి శ్రీ ఆనందమయి మాతపై ఎనలేని భక్తి. తరచు అమ్మ దర్శనార్థం

వస్తుండేవాడు. అతడు అమ్మను దేవఫుర్ కు రావలసించిగా ఎన్నోసార్లు ప్రార్థించటంతో ఒకసారి అన్న దేవఫుర్ వెళ్ళారు.

1926వ సం॥ వైశాఖమాసంలో అమ్మ దేవఫుర్ వెళ్ళారు. అమ్మను భోలానాథ్ గారు, మరికొందరు భక్తులు అనుసరించారు. ముందుగా కలకత్తాలోని అమ్మ భక్తుడు అయిన ప్రమథ్ బాబు ఆహ్వానము మేరకు ఆతని యింటిలో ఒకటి రెండు రోజులుండి అందరూ దేవఫుర్ వెళ్ళారు. అమ్మ తన

యింటికి వచ్చినందుకు ప్రాణగోపాల్ పాంచిన ఆనందానికి అవధులు లేవు. అమ్మ పున్నన్ని రోజులూ ఎంతో భక్తితో అమ్మను పూజించుకొన్నాడు. అమ్మ వెంట వచ్చిన వారందిశీ ప్రతిరోజు విందు భోజనాలతో సత్కరించాడు. ఒకరోజు అతడు అమ్మను స్వామీజీ అత్మమానికి తీసుకెళ్ళాడు. అమ్మ భక్తులందిలతో కలసి అక్కడకు వెళ్ళారు. గొప్ప సిద్ధపురుషుడైన ఆ స్వామీజీ పయస్సు వంద సంవత్సరాలకు పైన ఘంటుందని అక్కడివారు చెప్పారు. ఆ ఆత్మమంతో ఎందరో బ్రహ్మాచారులు సాధన చేసుకొంటున్నారు. అమ్మ వెళ్ళే సమయానికి స్వామీజీ ధ్యానమంబిరంలో పున్నారు. ప్రాణగోపాల్ బాబు అమ్మను ధ్యాన మంబిరం లోని స్వామీజీ వద్దకు తీసుకుని వెళ్ళాడు. అమ్మ దర్శనంతో స్వామిజీ అవధులు లేని ఆనందంతో నమస్కారం చేసుకుని అమ్మతో తనకు అమ్మ లోగడ స్వప్న దర్శనమిచ్చి అనుర్ధహించిన విషయం తెలియజేశాడు. ఆయన అమ్మతో ప్రతిరోజు ఆధ్యాత్మిక చర్చలు జరుపుతూ అమ్మ నుండి తన సందేహాలకు సమాధానాలను సాధనలోని మెళకువలను తెలుసుకొంటుండేవాడు. ముఖ్యంగా, అద్వైత సిద్ధాంతం గురించిన స్వామీజీ సందేహాలను అమ్మ ఎంతో సులభతరమైన వివరణలతో ఆయనకు అర్థమయ్యే లీతితో బోధించి అనుర్ధహించారు. తన సందేహాలు నివృత్తి కావటంతో స్వామీజీ సంతోషంతో అమ్మకు పొదాక్కాంతుడైనాడు.

స్వామీజీ ఒకరోజు అమ్మకి స్వహాస్తాలతో పూర్తిలు తినిపించారు. మరోరోజు భోజనం తినిపించారు. ఆయన అమ్మకు ఒక ఎర్రనివస్తుము, రుద్రాక్షమాల సమర్పించుకున్నారు. ఆ రోజు అమ్మ స్వామీజీ చేయి పట్టుకుని ధ్యానమంబిరం లోకి తీసుకొనివెళ్ళి ఎంతోనేపు సంబాధించారు. స్వామీజీ తలపైన చేయి పెట్టి అమ్మ స్వామీజీని ఆశీర్వదించారు. అమ్మ, “కొంతకాలం యిక్కడ వుండి, ఆ తర్వాత తపోవనం వెళ్ళి అక్కడ నీ సాధన కొనసాగించు” అన్నారు. అమ్మ ఆదేశం ప్రకారం అతడు అదే విధంగా తపోవనంలో కొంతకాలం గడిపి దేవమర్ తిలిగి వచ్చాడు. అలా ఆనందమయి అమ్మ దేవమర్ లోభక వారం రోజులుండి భక్తులతో కలసి తిలిగి షాహ్-బాగ్ చేరుకున్నారు.

వివాహమయిన తర్వాత కొన్ని సంవత్సరాలపాటు అమ్మ చాలా గుఫ్తంగా తన మహిమ ఎవ్వలకీ వ్యక్తపడనీయకుండా వ్యవహరించేవారు. ఆ తర్వాత కూడా భక్తుల ఎదుటకు మేలిముసుగు లేకుండా వచ్చేవారు కాదు. వచ్చినా ఏమీ మాట్లాడేవారు కాదు. వచ్చిన భక్తులు ఆమెతో మాట్లాడాలని ఎంతగానో ఆశించేవారు. కొందరు భోలానాద్ధిగాలతో తమ బాధ వ్యక్తపరుచుకొని, అమ్మను తమతో మాట్లాడవలసించిగా చెప్పుమని ప్రార్థించేవారు. ఆయన అప్పుడప్పుడు అమ్మతో “పీరందరూ తమ సమస్యలను సీతో చెప్పుకోవాలని అనుకొంటున్నారు. వాలితో మాట్లాడరాదా” అనేవారు. అప్పుడు అమ్మ అదే ఆయన ఆజ్ఞగా భావించి

భక్తులతో మాట్లాడేవారు.

కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత అమ్మ వైపులలో చాలా మార్పు వచ్చింది. అమ్మ భక్తులతో మమేకమై మెలగసాగారు. ఆమె మేలిముసుగు ధలించటం కూడా చాలా వరకు తగ్గించి, పిల్లల వద్ద తల్లిలాగా కూర్చుని నిస్సంకోచంగా మాట్లాడసాగారు. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మను చాలామంచి భక్తులు తమ తమ గృహాలకు తీసుకుని వెళ్ళేవారు. అమ్మ తమ యిండ్లకు రాలేదని కొందరు భక్తులు వాపోతుంపే అమ్మ వాళ్ళతో “మీరు మీ యిండ్లకు నేను రాలేదని బాధ పడవద్ద. నేను ఎవరు ఎక్కడకు తీసుకుని వెళ్తే అక్కడకు వస్తున్నాను. రోజు రోజుకు అంతా శలీరంలో మార్పులు వస్తున్నాయి. ఇంతకు ముందు వలె ఎక్కడికి కాలినడకన వెళ్లేక పోతున్నాను. మీరు బండిలో ఎక్కడికి కావాలంటే అక్కడకు తీసుకుని వెళ్ళవచ్చు. మీరు యా విషయంలో ఎలాంటి ఆందోళన చెందనక్కరలేదు” అనేవారు.

ఒకరోజు షాహ్-బాగ్ లో అమ్మ చుట్టూ భక్తులందరూ కూర్చుని వుండగా అమ్మ వారందిలతో దృఢ గంభీరస్వరంతో యిలా అన్నారు: “చూడండి, నిజంగా నేను బడ్డను. అయినా మీరంతా నన్ను ‘అమ్మ’ అని పిలుస్తున్నారు. మీ మనసులో మీకు నిజంగా నేను మీ అమ్మను ఆను భావన వున్నట్లయితే నేను ఎక్కడుంటే ఆదే నా యిల్ల. అంటే మన యిల్ల కదా! ఇబిగో, యిబి కూడా మన యిల్ల. ఇబి మన అందల యిల్ల. మనసులో ఎటువంటి భేద భావనలకు తాపీయవద్ద.”

“ఇక్కడ యిలా

కలుసుకొంటున్నారు. మీ మనసులలో ద్వేషము, హింస మొదలయిన దుర్గంధాలను తొలగించుకోవడానికి ప్రయత్నించండి. ఇతరులపట్ల ప్రేమానురాగాలతో మెలగాలి కానీ, యితరులపై నిందలు వేయటము, హింసింపటము యి విధమైన ప్రవర్తనతో పుంటే యిక్కడకు వచ్చి మాత్రం మీరు పొందే ప్రయోజనం ఏమి పుంటుంభి? అన్నింటికంటే ముందు సత్కారమును పటం అనేబి పాలాముఖ్యం.” ఇలా అనేక విషయాలు బోధించేవారు శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ

ఆరోజు అమ్మ భక్తుల నుద్దేశించి యింకా యిలా చెప్పారు:

“ఇక్కడికి వచ్చే వారంతా ఆధ్యాత్మికంగా ముందుగు వేయాలి. ఇంతవరకు ఎవ్వాలికి ఆధ్యాత్మికంగా ఒక్క అడుగు కూడా సలిగా ముందుకు సాగలేదు. ఇప్పుడిప్పుడే నేలపై కాలుమోపి తప్పటిడుగుల స్థాయిలో మాత్రమే వున్నారు. జిలగించి అంతమాత్రమే. జరుగవలసించి ఎంతో పుంభి.

మీయెక్కు యి ప్రయాణం ఎంతో కీష్టతరమయినబి. డాలిలో ఎన్నో సుడిగాలులు వీస్తాయి. ఎన్నోన్నో తుఫానులు సంభవిస్తాయి. అనేకరకాల కష్టాలను సహించవలసి పస్తుంచి. వీటన్నిటిసీ ఓర్పుతో ఎదుర్కొంటూ సహనంతో ముందుకు వెళ్గాలిగిన వాడు లాభం పొందుతాడు. లేనివాడు ఎక్కడ పున్నవాడు అక్కడే పుండిపోతాడు” అన్నారు అమ్మ

శ్రీశ్రీ ఆనందమయి మాత, ఆమె భర్త భోలానాథ్ గారు నివసించే

తోట యజమాని అయిన రాయ్ బహుద్దూర్ గాలికి అమ్మ పట్ల ఎంతో భక్తిర్థద్దులు ఏర్పడ్డాయి. అతని కుటుంబంలోని స్త్రీలు కూడా అమ్మ దర్శనానికి తరచూ రాపటం ప్రారంభించారు. మొట్టమొదటి రోజులలో అమ్మ సన్నిఖిలో జిలగిన సంకీర్తనకు చాలామంచి జనం వస్తుండటంతో తోటలోని మొక్కలు, చెట్లు పొడవుతాయనే వుద్దేశంతో సంకీర్తన కార్యక్రమం జరుపుకొనటానికి తోట యజమాన్యం అంగీకిలంచలేదు. కొంతకాలం తర్వాత అమ్మ యొక్క బిఘ్యతాన్ని గుర్తించి, అమ్మపై భక్తిర్థద్దలతో కుటుంబంలోని ప్రతివ్యక్తి అమ్మను తరచు దల్చిస్తూ పుండేవారు. వారు తోటలో సంకీర్తన చేసేందుకు లోగడ అభ్యంతరం చెప్పినందుకు ఎంతో పశ్చాత్తాపంతో అమ్మను క్షమాపణ వేడి సంకీర్తనలు, సంతర్పణలు వంటి ఎటువంటి కార్యక్రమాలయినా జరుపుకొనవచ్చునని తెలియచేశారు. శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ అప్పుడప్పుడు చిన్న పిల్లలవలె చిత్రవిచిత్రమయిన శీలలు చేసేవారు. ఒకసాల కొందరు భక్తురాండ్రు షాహ్-బాగ్ వచ్చినప్పుడు అమ్మయింటిలో ఎక్కడా కనిపించలేదు. ఇల్లంతా వెదికి వారు అమ్మ ఏమైనారా అని ఆందించనతో తోటంతా వెదికారు. అమ్మ ఒక చెట్లు కొమ్మ మీద కూర్చుని నప్పుతూ కనిపించారు.

శ్రీ ఆనందమయి మాత ర్ఘపాంతో ఒక రోజు సాయంత్రం సంకీర్తన జరుగుతున్నది. అప్పుడు ఒక విచిత్రమయిన సంఘటన జిలగించి. సంకీర్తన సమయంలో ఒకాకొక అలోకిక స్థితిలో పున్న అమ్మ

పున్నట్లుండి లేచి నిలబడి గురుప్రియా దేవి తండ్రి గాలి పద్మకు వెళ్లి “నాకు మీ చరణ ధూళి కావాలి” అంటూ ఆయన పాదాలపై వంగారు. ఆయన అబిపడి కాళ్ళు వెనక్కి తీసుకున్నారు. అమ్మ “చరణధూళి యివ్వండి” అంటూ ప్రతి ఒక్కటి పద్మకు వెళ్ళటం, వాళ్ళు వెనుకకు తప్పుకొనటం చేయసాగారు. అమ్మ విచారంగా “నాకు మీరు మీ చరణధూళి యివ్వకపోతే నేనింక పుండను” అంటుంటే భోలానాథ్ గారు వచ్చి “నీకు చరణధూళి ఎవరిస్తారు? నువ్వే నీ చరణధూళి తీసుకోసి” అనగానే అమ్మ తన చరణధూళి తానే తీసుకుని, శాంతించి స్త్రీల మధ్యకు వచ్చి కూర్చున్నారు. గురుప్రియా దేవి తన మనసులో ‘అమ్మ చరణధూళి యివ్వకపోతే నేనింక పుండను’ అన్నప్పుడు ఎవరూ అమ్మ మాటకు ఎదురు చెప్పకూడదు. నన్న అడిగితే నేను యిచ్చేదాన్ని. కానీ ఎందుకో అమ్మ నన్న అడుగలేదు’ అనుకొన్నటి. అమ్మ “చరణధూళి యివ్వండి” అంటూ గురుప్రియా దేవి వైపు అడుగులు వేసి కూడా ఆగిపోవటం జిలగించి. అమ్మ శాంతించి స్త్రీల మధ్యలోకి వచ్చి కూర్చున్నప్పుడు మరలా అదే ప్రస్తావన తెచ్చారు. గురు ప్రియాదేవి “అమ్మ నువ్వు అందరిసీ అడుగలేదు. కొందరినే మాత్రమే అడిగావు. నువ్వు అడిగితే నీకు చరణధూళి యిచ్చేవారు యిక్కడ పున్నారు” అన్నటి. అమ్మ నెమ్మిదిగా “ఆ విషయం నాకు తెలుసులే. అందుకే వాలిని నేను అడుగలేదు” అన్నారు.

శ్రీ ఆనందమయి మాత వద్దకు రోగపీడితులు ఎందరో వచ్చి తమ వ్యాధి నివారణ అయ్యేలా అనుర్ఘపాంచమని కోరుతుండేవారు.

అమ్మ ఆశీస్పులతో స్వస్థత పొందేవారు. అయితే అనుభవించ వలసిన దుష్టర్య ఫలాలను అనుభవింపజేసే క్రమంలో వ్యాధి నివారణ కాని సందర్భంలో అమ్మపై కినుక వహించేవారు. ఒకసారి గురుబంధు అను పేరు గల భక్తుని భార్య వళ్ళి తన కుమారుని విషయరం బాలనుండి కాపాడమని అమ్మను ప్రార్థించింది. అమ్మ వారి యింటికి వెళ్ళి తమ స్వహాస్తాలతో ఆ అబ్యాయికి ప్రసాదం తినిపించారు. ఆ అబ్యాయి త్వరలోనే ఆరోగ్యవంతుడైనాడు. అప్పటినుండి ఆమెకు అమ్మపై భక్తి మరింత పెరగటంతో అమ్మను తరచూ దల్చించసాగింది. ఒకరోజు అమ్మను ప్రార్థించి, ఆమె అమ్మను తన యింటికి తీసుకెళ్ళి ఆతిధ్యం యివ్వడం జలగింది. అయితే ఆ రోజు వాలింట్లో జలగిన సంకీర్తన సమయంలో ఆనందమయి మాత భావావేశ స్థితిని పొందారు. ఆ దివ్యస్థితిని గురించి సిలయైన అవగాహన లేని ఆ భక్తురాలు ఆరోజు నుండి అమ్మ వద్దకు రావటం మానివేసింది.

ఆమె యొక్క ఆ ప్రవర్తనకు భక్తులు కొందరు బాధపడి అమ్మతో విన్నవించినప్పుడు అమ్మ, “లోకంలో అందరూ మంచివాళ్ళే, చెడ్డవాళ్ళు ఎవరూ పుండరు. నన్ను అపార్థం చేసుకొని నిందించే వాలిపై ఎవరూ కోపగించుకోవలసిన అవసరం లేదు. ఆధ్యాత్మిక చింతన, దైవభక్తి వీటిపట్ల దృఢవిశ్వాసం పున్నంత వరకు రాకపాశకలు కొనసాగుతాయి. విశ్వాసం సన్నగిల్లినప్పుడు పలువిధాలయిన అనుమానాలతో వారివారి ప్రవర్తనలలో ఎన్నో మార్పులు వస్తూ పుంచాయి. ఇందులో ఎవరి తప్పు ఏమీ పుండరు.

వారి సంస్కారబలం ఎంత పుంటే అంతగా విశ్వాసం, ధృతభక్తి పుండటం జరుగుతుంది.

అంతేకాదు, ఎప్పలికైనా నిందలు ఆభరణాల పంటిచి. అందునా యా మార్గంలోకి అడుగుపెట్టిన తర్వాత నిందలను అలంకారాలుగా భావించాలి. ముత్తెదుపుకు చేతిగాజులు ఎలా సాభాగ్యదాయకాలో అపనిందలు కూడా శుభదాయకాలుగా భావించాలి. అవి మనకెంతో మేలు చేస్తాయని గుర్తించాలి. ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి నిందలు అనేవి ఆ ప్యక్టి పురోగతికి ఎంతగానో దీపాద పడతాయి. అనలు యా మార్గంలో నడిచే వారికి నిందలు తప్పవు. కనుక బాగా గుర్తుంచుకోండి. నిందలకు ఎన్నడూ భయపడవద్దు. నిందించిన వాలిపై కోపించవద్దు. ఈ భావనలస్త్రీ అభిగమించి ఆధ్యాత్మిక సాధనలో ముందుకు పాపడమే మన లక్ష్యం అన్న విషయం మరువక ధైర్యంగా సాగిపాశవాలి” అని బోధించారు.

శ్రీ ఆనందమయి మాత ఒకరోజు సంకీర్తన అనంతరం చాలాసేపు మౌనంగా కూర్చున్నారు. భక్తులంతా అమ్మనే నిశ్శబ్దంగా చూస్తున్నారు. కొంతసేపటికి అమ్మ యిలా అన్నారు: “సాధారణంగా అందరూ లొకిక విషయాల గురించి అడుగుతుంటారు. అయితే ఆధ్యాత్మిక సాధన గురించిన సందేహాలను కొందరు వ్యక్తులు అడిగినప్పుడు, నేను వారి సందేహాలకు సిలయైన సమాధానాలు వివరించి తెలియజేసినప్పుడు, వారు తమ అనుమానాలు తొలగిపాశటంతో సాధనలో ముందుకు సాగిపాశతారు. అయినప్పటికీ లొకికమైన

సందేహాలను కూడా మీరు అడిగి నానుండి తగిన సలహాలు పొందవచ్చు. అన్నింటికి మీకు తగు సూచనలిచ్చి మిమ్ము సున్నగ్గంలో నడిపించటమే నా సంకల్పం.” అప్పుడు శ్రీలంతా అమ్మను చాలా చిన్న చిన్న సాంసారిక విషయాలన్నింటి గూళ్ళ సమస్యలు చెప్పుకోసాగారు అమ్మ అందల సమస్యలనూ విని వారికి తగు సలహాలనిచ్చి వారందలసి సమాధానపరిచారు.

శ్రీ ఆనందమయి మాత ఎందలనో ఆధ్యాత్మికంగా ఉత్తమస్థితిని పొందేలా నడిపించారు, ఆశీర్వాచించారు. భక్తుల పరిపక్షత స్థాయిల ననుసలించి వివిధ రకాలైన దీక్షల నిచ్చి, సాధనలు చేయించారు. డికాటులీ అనే వూరి నుండి నృపేంద్ర చంద్ర హీష్ అనే భక్తుని వెంట యోగేష్ చంద్ర రాయ్ అనే భక్తుడు అప్పుడప్పుడు షాహ్-బాగ్ పస్తుండేవాడు. అతడు ఛాకాలోనే ఉద్దీపిగం చేస్తుండేవాడు. భక్తి మార్గంలో పుంటూ, అతడు వివాహం చేసుకొనలేదు. నిరంతరం ఆధ్యాత్మిక సాధనలో గడుపుతుండేవాడు. ఆనందమయి అమ్మపై భక్తితో ఎన్నో పాటలు రచించి పాడుతుండేవాడు. షాహ్-బాగ్ వచ్చినపుడు అతడు అందలతో కలవక, సంకీర్తనలో పాల్గొనక, ఒంటలిగా ఏదో ఒక మూల కూర్చుని శ్యామా సంగీతమో, లేక భక్తి గీతాలో పాడుకుంటుండేవాడు.

- సశేషం

ప్రసువేణ

శ్రీ ఎమ్. సీతారామయ్

(స్వభావో దురతిక్రమః అన్న నానుడికి విరుద్ధంగా రజోగుణాత్మకుడైన వీరు మాస్టరుగాల సంపర్చములోకి వచ్చిన తర్వాత వాలి సన్మిథి ప్రభావం వల్ల వీరి స్వభావంలో పూర్తిగా మార్పు కలిగి సత్కారమోహితుడై, పదవి విరమణానంతరం ప్రశాంతంగా తమ శేష జీవితాన్ని ఒంగోల్లో గడుపుతున్నారు.)

నేను 1977 జనవరిలో మాస్టరుగాలి దర్శనానికి విద్యానగర్ వెళ్నాను. అప్పుడు మాస్టరుగారు మల్చీ తోటలో చెట్ల దగ్గర కూర్చుని వున్నారు. అక్కడ కూర్చుని కాసేపు మందిర విషయాలు మాట్లాడుకున్నాం. అలా కొంచెనేపు మాట్లాడుకున్న తర్వాత భోజనానికి రఘునాథు. నాకు ఎవరింట్లోనైనా భోజనం చెయ్యాలంటే చాలా మొహమాటం. అందువల్ల నేనెవరింటికి భోజనానికి వెళ్నాను. కానీ మాస్టరుగారు చెప్పారని గత్యంతరం లేక కూర్చున్నాను. ఇంతలో కాకులు కావ్ కావ్ అని అరుస్తున్నాయి. అప్పుడు మాస్టరుగారుండి “చూడండి వారెవరో వచ్చారు. ముందు వాలికి భోజనం అరేంజ్ చెయ్యండి” అన్నారు. అదైపోయిన తర్వాత భోజనం వడ్డిస్తూ అమ్మగారు, ఏమండి ఏమేస్తుంటారంటే? నేను మొహమాటం వల్ల “ఏమీ అక్కరేదండి” అని అన్నాను. ఆయనే పచ్చళ్ళస్తు

చెప్పారు. “నువ్వు వాలికి దబ్బుకాయ వేయి. రుబి చూసి ఎలా వుందో చెప్పారు” అన్నారు. నేను స్టోన్ అయిపోయాను, నా మనస్సులో మాట ఈయనకెలా తెలిసిందా? అని. చాలా సేపు ప్రయాణం చేసి బడలికగా వుంది. మాస్టరు గారు “బాబా దగ్గరే కాసేపు పడుకోండి సీతారామయ్యగారూ, ప్రేష్ గా, లిలీఫ్ గా వుంటుంది” అన్నారు. కాసేపు అలాగే రెస్ట్ తీసుకున్నాను. అప్పుడు అలసట తీలి బాగా లిలీఫ్ గా వుంది. అంతకు ముందు రెండు, మూడు సార్లు వాలిని దల్చించినా అంత సమీపంగా వుండే అవకాశం అప్పుడే కళి వాలికి మన మనస్సులోని మాట తెలుస్తుందని మొదటిసాలిగా గ్రహించగల్లాను. మేము సూళ్ళారు పేటలో వుండగా ఆ వూలికి వస్తూ పోతూ వుండేవారు. అలా వారు వచ్చినప్పుడు మాయింటికి ఒక స్నేహితుణ్ణి కాపీకి ఆహోనించినట్లు ఆహోనించేవాణ్ణి గాని, ఆధ్యాత్మిక విషయాల గురించి మాట్లాడుంగాని,

వాటిల్లో తలదూర్చడం గాని చేసేవాణ్ణి కాదు. వారు కూడా నన్న సాయిబాబా బుక్కు చదవమని ఎప్పుడూ ప్రేస్ చేయలేదు.

ఏవోకొన్ని సమస్యలు వచ్చినప్పుడు సాయిబాబా చలిత్త చబితే ఎట్లా వుంటుంది అని మనస్సులో కోఱక కలిగింది. తర్వాత మాస్టరుగారు ఒకసాలి వచ్చినప్పుడు “ఏమండి, సాయిబాబా చలిత్త చబివి ఎలా వుంటుందో కొంచెం చెప్పండి” అని అన్నారు. అప్పటిదాకా ఆయనెప్పుడూ అలా చెప్పలేదు. వాళ్ళంతట వాళ్ళకి ఆ భావన వచ్చింతర్వాతనే చెప్పేవారే గాని ఆయనకై ఆయన చెప్పేవారు కాదు. కాళ్ళకి నమస్కారం పెట్టమని కూడా ఆయనెప్పుడూ చెప్పలేదు. ఆయన కాళ్ళకి నమస్కారం పెట్టాలని ఎవలికి వాలికి బుధిపుణ్ణి పెట్టేవారేగాని, ఎవలినీ పాద నమస్కారం చేయమని గాని, దక్కిం ఇవ్వమని గాని నాకు తెల్పినంతవరకూ అడగలేదు. నాకు

వేట, పేకాట యివంటే యిష్టం. ఆధ్యాత్మికత అంటే అసులిష్టం లేదు. సాయిబాబా చరిత్ర చబివిన తర్వాత, ఆయన ఏ రూపంలోనైనా వస్తాడు అని చెప్పినందువల్ల, ఓహో! ఆయన ఏ రూపంలోనైనా వచ్చే అవకాశం పుంబి గనుక ఈ వేటలో మనకు సంబంధం ఎందుకని మానేశాను. తర్వాత సాయిబాబా ఉపోద్యాత్తం చబివిన తర్వాత ఆ పుస్తకం మొత్తం చబివి ‘ఇచి చాలా బాగుంది నాక్కూడా ఒక పుస్తకం కావాలి. అయితే దాని కోసం నేను ప్రయత్నించను. దానంతట అదే రావాలి. నేను డబ్బులివ్వడానికి రెడీ. కానీ దానంతట అదే రావాలి. నేనుగా వెళ్ళి కొనను’ అని అనుకొని పారాయణ చేశాను. ఇంతలోకి నాకు సూళ్చూరువేట నుండి ఒంగోలుకు త్రానుఫరైంబి. మా పక్కింటో బండి నాగరాజుగారనే ఒక మాస్టరుగారుండి “ఏమండి మీరు బాబా భక్తులు గదా! అందుచేత యిది మా ప్రెజెంటేషన్ కీంద గుర్తుగా తీస్తోండి” అని సాయిబాబా చరిత్ర ఇచ్చారు. నేను స్టన్ అయ్యాను. ఎప్పుడో ఆయన కొనుక్కున్న పుస్తకాన్ని మాకిస్తారని అనుకోలేదు. అప్పుడే ద్వారకామాయి బాబా పింగాటి విర్పహం కూడా నా భార్యకు ప్రెజెంట్ చేశారు. అప్పుడు. నాయుడువేటలో ఏదో ఫంక్షన్ వుంటే మాస్టరుగారోచ్చారు. అప్పుడు నేను, నా మిసెన్, భాస్కరరెడ్డి మేమంతా నాయుడివేటకొచ్చాం. వస్తూ వస్తూ నా సాయిబాబా చరిత్రని తీసుకొచ్చాను. అక్కడకొచ్చిన తర్వాత మాస్టరు గారుండి “ఏమండి ఎవల దగ్గరన్నా సాయిబాబా చరిత్ర పుందా?” అని అడిగారు. ‘సార్, నాకు యిలా వచ్చిందండీ సాయిబాబా చరిత్ర’ అని

అంతా వివరించి బుక్ యిచ్చాను. తర్వాత వారు దాన్నోంచి కొన్ని లీలలు అక్కడున్న వాలికి చెప్పారు. ఆ తర్వాత నేను ఒంగోలు వచ్చేశాను.

మాస్టరుగారు ఆయన బాబా మంబిరం నిల్చించే రోజులలో స్లాబ్ వెయ్యడానికి నన్న తరచుగా రమ్మనటం వల్ల వెళ్తుండివాడిని. ఆయన ఎందుకో నాకా అవకాశం యిచ్చారు. విద్యానగర్ లో సాయిబాబా మంబిరం స్లాబ్ వేసే రోజున కూలీలను పెట్టారు. పని మొదలైంబి. ఆ రోజు రాత్రి ఆరున్నర ఏడు అయినా పనికాలేదు. కూలీలు ఏదో పేచి పెట్టుకుని పని ఆపేశారు. స్లాబ్ సగంలో ఆపడానికి లేదు. సరే మాస్టరుగారుండి “ఏం వాళ్ళ చేసే వర్క్ ని మనం చేయలేమా?” అని మాస్టరుగారు పలుగు, పారా తీసుకున్నారు. సలగ్గా అదే సమయంలో మాస్టర్ గాల దగ్గర చదువుకున్న, చదువుకుంటున్న శిష్యులు చాలామంది అనుకోకుండా జిలబిలమని వచ్చేశారు. అందరూ తలొక బుట్ట, తట్ట పట్టుకునేసలకి కూలి వాళ్ళ కూడా “సరే సార్ చేసేపోతాం, జిగిందేదో జిగింబి” అన్నారు. మీరు పనిలో బిగేటపుటీకి కారు మేఘాలు కమ్మి తుప్పర ప్రారంభమైనబి గాని తెల్లవారు రూమున 2-50 గం॥కు మాత్రమే కుండపోతగా వర్షం కులిసింబి. శ్లాబ్ కంపీట్ అయిన తర్వాత నేను కూడా గూడురులోని మా ఆఫీస్ బంగ్లాకు వెళ్ళిపోయాను. నేను ఒంగళా చేలన దగ్గరున్నచి అంటే రాత్రి 7 గంటల నుండి అర్ధరాత్రి వరకు కుండపోతగా వర్షం కులిసింబి. నేనుకున్న ‘పొద్దున్నుంచీ తంటాలు పడి స్లాబ్ వేశామే. ఈ వర్షానికి

శ్లాబ్ మొత్తమంతా చెదలపోతుంది’ అని ఎంతగానో బాధపడ్డ. ప్రాద్యునే మాస్టరుగాల దగ్గరకెళ్ళి “సార్ రాత్రి కులిసిన వర్షానికి స్లాబ్ ఎలా పుందీనని తెల్లవార్లు నాకు నిద్రపట్టలేదు” అని ఎంతో ఆదుర్దాగా అడిగాను. “వర్షం ఇక్కడ అనలేం లేదే” అన్నారు. యాక్షపల్ గా చూస్తే మంబిరానికి 1 కి.టీ చుట్టుపుక్కల ఎక్కడా వానే పడలేదు. అట దాటి చుట్టుపుక్కల భయంకరంగా వర్షం పడింబి. బీసివల్ల మాస్టరుగారు సర్వశక్తిమంతులు అని అర్థమైంది.

21-12-88 వ తాలీఖున నా భార్య, “సెలవు జీతం వస్తే డి.డి. తీసుకొని రండి” అని చెప్పింబి. ప్రతి నెలా గవర్నమెంట్ జీతాలు వద్దెరా డబ్బు చాలా తీసుకొని బట్టాడా చేస్తుంటాను. ఇంతవరకు ఎప్పుడూ డి.డి. తీసుకురమ్మని ఆమె చెప్పలేదు. డిసెంబరు 22 వ తాలీఖున చేసిన పారాయణలో, బాబా ఒక భక్తునితో, “సీకు డబ్బు ఇచ్చినా అట సీకు దక్కదు” అని చెప్పిన లీల చబివాను. ఆ రోజునే నన్న విద్యానగర్ కు అర్జెంటుగా రమ్మని ఉత్తరము వచ్చినబి. నేను నెల్లారులో జిల్లు మార్చుకుని ఆ పైకం తీసుకొని విద్యానగర్ కు పోదామనుకున్నాను. ఉదయం పటి గంటలకు ఆఫీసు నుండి బయలుదేలనప్పుడు మా అటెండరు, “బ్యాంకు కు వెళుతున్నారు కదా, సంచీ తీసుకొని వెళ్ళండి” అని హెచ్చలించాడు. అతని మాట లక్ష్యపెట్టక వేరొక అటెండరుతో సంచి లేకుండానే బ్యాంకుకు వెళ్ళాను. అక్కడ 9300/- రూపాయలు తీసుకొని ప్యాంటు జేబులో పెట్టుకుని సైకిల్ మీద ఆఫీసుకు వచ్చాను. అప్పుడు సమయం

సామయాజిక మానవత్రిక

మధ్యహ్నం గం॥1-45 అయినది. ఆఫీసులోకి వచ్చి జేబులో చేయి పెట్టే మాడగానే 5000/- రూ॥లు మాత్రమే పున్నాయి. మిగిలిన 4300/- రూ॥లు పోయినాయి!! సైకిల్ మీద నేను వచ్చిన దాలనే వెనుకకు బయలు దేరాను. కొంత దూరము పోయిన తర్వాత ఇద్దరు పోతూ, “రోడ్డు మీద డబ్బులు దొలికినాయట” అనిఅనుకుంటున్నారు. వాళ్ళని అడిగితే, “మీరు వెనక ఇనుప అంగడి దగ్గరకు వెళ్ళండి. అక్కడ మీకు డబ్బు దొరుకుతుంది” అని అన్నారు. నేను వెంటనే వెనుకడు వచ్చి ఆ అంగడి అతనిని అడిగితే, రెండు వేల రూపాయలు నోట్ల కట్ట ఇచ్చి, “మిగిలిన డబ్బు ముందు పున్న టీ కొట్టు దగ్గర వుంది. తీసుకోండి” అన్నాడు. నేను టీ కొట్టు వద్దకు వచ్చి అడిగితే వాళ్ళ నాకు 300/- రూపాయలు ఇచ్చి, “అంత అజార్తుగా వుంటే ఎలా? అని హితబోధ చేశారు. నేను ఇంకా 2000/- వుండాలి అంటే, అప్పుడు ఒక చిన్నపిల్లవాడు వచ్చి, “అక్కడకు ఇంకొంచెం దూరంలో డబ్బు కట్ట పడిపోయిన దాన్ని ఎవరో నల్ల ప్యాంటు తొడుక్కున్న కుర్రవాడు తీసుకొని పాలపోయాడు” అని చెప్పాడు. ఎంతసేపు అక్కడ విచాలించినా అలాంటి వారు కనిపించలేదు. నేను ఇంక ఆఫీసుకి తిలిగి వచ్చాను. అప్పటికి నా మనస్సులోని ఆరాటం కూడా చాలా భాగం తగ్గింది.

తర్వాత నెమ్మిగా ఆలోచిస్తుంటే పైన జలిగిన అన్ని సంఘటనలు గుర్తుకు వచ్చాయి. బాబా ఎన్ని విధాలుగా మనకు సహాయము చేద్దామనుకున్న మన యొక్క కర్కు దానికి అడ్డుపడుతుంది. పైన చెప్పిన

వాలి సలహాలలో ఏది పాటించినా ఆ రోజు ఆ విధముగా జిలగేబి కాదు. అంతే కాకుండా బాబాగాల దయ వల్ల మాత్రమే 2300/- రూ॥లు అయినా దొలికాయి. ఈ రోజులలో రోడ్డు మీద పారేసుకున్న డబ్బు కొంతైనా దొలికింబి. అంటే అది సాయిబాబా కృప కాక మరేమిటి? ఇది ఒక చిన్న ఉదాహరణ. మాత్రమే!

ఇవన్నీ నాకు మాప్పరుగాల లీలలన్నిస్తాయి. సాయిబాబా సంపర్కంలోకి, మాప్పరుగాల సంపర్కంలోకి వచ్చిన తర్వాత నాలో చాలా మార్పు వచ్చింది. అంతకు ముందు విపరీతమైన మానసిక వత్తిడిలు వుండేవి. కోపం వుండేవి, అసంతృప్తి వుండేవి. బాబా దగ్గర కొచ్చిన తర్వాత అన్ని బాబానే చూస్తుంటారు. మాప్పరుగారు చూస్తుంటారు అనేటటువంటి ధైర్యం, సరైన ఆలోచనా విధానం వచ్చింది, సాత్మకత అలవాటయ్యింది. అంతకు ముందు వేట నా హాబి. బాబా మార్గంలో కొచ్చిన తర్వాత ఎందుకీ హింసా కార్యక్రమం చేయటం, జంతువులని చంపటం, మనవాళ్ళని కూడా మానసికంగా బాధ పెట్టడం ఎందుకు. అటీగాక నోరులేని జీవాల్ని చంపినందువల్ల ముందు జన్మకి పొపాలు మూటగట్టుకోవటం అన్న ఆలోచన వచ్చింది. మనం కూడా కొంతవరకు మారితే బాగుంటుందనిపించింది. మాప్పరుగారు చెప్పే విషయాలు వింటున్నప్పుడు చాలా ఆనందంగా వుండేవి. నా జీవిత విధానం మార్పుకున్న తర్వాత జీవితంలో చాలా శాంతి, సుఖం, తృప్తి, ఆనందం పొందగల్గుతున్నాను. ‘గత జీవిత

విధానం కంటే యిప్పుడే బాగుంబి’ అని అనిపిస్తున్నది.

మా చిన్నబ్యాయి అప్పుడు కొల్పూర్ లో పుద్యోగం చేస్తున్నాడు. లోకల్, నాన్-లోకల్ అన్న భావన, పక్షపాతం అక్కడి వాలికి బాగా వుండేబి. ప్రతిదానికి నాన్-లోకల్ వాళ్ళని పోరాన్ చేసేవారు. ఎని చెప్పేవారు కాదు. వూలికినే కూర్చోపెట్టి మాటలలో నానా విధాలుగా బాధలు పెడ్తుంటే పీడు మాప్పరుగాల ఫాటో దగ్గరకెళ్ళి “మాప్పరుగారు ఇన్ని రోజులుగా వీళ్ళు నన్నెంతగానో బాధ పెడుతూనే పున్నారు. రేపు ఒకరోజు చూస్తా. రేపటిరోజున వాలిలో గాని మార్పు రాకపోతే నేను ఈ పుద్యోగానికి రాజీనామా చేసి వెళ్ళాపోతాను. మీరే ఆ విషయం చూసుకోవాలి” అని బాధపడ్డాడు. ఆ మర్మాడు పీడు ఆఫీస్ కెళ్ళి సలకి “హోయ్ రమేష్ ఏంటి ఎట్లా వున్నాపు” అని మాట్లాడ్చూ వుంటే పీడు స్ట్ట అయిపోయాట్ట. ‘నిన్నటీదాకా నన్ను నానా బాధలు పెట్టిన వాళ్ళలో ఇవాళ యింత అకస్యాత్తుగా మార్పు వచ్చిందే!’ అని ఆశ్చర్యపోయాడు. అక్కడే తన సర్వీస్ కొనసాగించాడు. అక్కడ టర్మ్ అయిపోయిన తర్వాత ఒంగీలు కొచ్చేశాడు. అప్పుడు మాప్పరుగాల దగ్గరకొచ్చి నమస్కారం పెట్టుకోగానే “ఏరా? నీ ఆఫీస్ విషయాలన్నీ సెటీల్ అయిపోయాయా? అని చిరునప్పుతో మాప్పరుగారు అడుగుతుంటే వాడు ఎంతగానో ఆశ్చర్యపోయాడు. తర్వాత వాడు వాళ్ళమ్మకి చెప్పాడు “ఇట్టురైందే. నేను మాప్పరుగాల ఫాటోకి దణ్ణం పెట్టుకున్న మర్మాడే వాళ్ళలో అంత మార్పు వచ్చిందే వాళ్ళలో అంత మిగతా 29వ పేజీలో

(గత సంచిక తరువాయి)

మార్కాండ్య భక్తులు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

బాలా భావు

ల్లిలో ధేరీకి చెందిన బాలభావు మొదట కల్యాణ లో దాసగణ మహారాజ్ కీర్తనలవలన బాబా గులంబి విన్నాడు. తర్వాత బాండ్రాకు చెందిన అమీర్ షక్టర్ గూడా బాబా గులంబి ఎంతో గొప్పగా చెప్పి అతనిని బాబా దర్శనం చేసుకోమన్నాడు. అప్పడతపు శ్రీకృష్ణపాటిల్ తో కలిసి, 1908లో శిలిడీ వెళ్లాడు. అతడు తన అనుభవాలనిలా చెప్పాడు; “అప్పట్లో సాలేవాడా ఒక్కటే శిలిడీలోనున్న వసతిగృహం. కాని మేము గణపతి ఆలయంలో బసచేసాము. ఆరోజు బొంబాయి నుండి జనమెవ్వరూ రాలేదుగాని, ఆ గ్రామానికి చెందినవారు, పలినరాలవారూ ఎంతోమంచి వచ్చారు. నేను మొదట అక్కలోట వెళ్లాడులచాను గాని, ఆ దాలలోనే శిలిడీ పున్నదనీ, దానిని దర్శించుకున్నాక అక్కలోట వెళ్లాడుననీ అమీర్ షక్టర్ చెప్పాడు. కనుక నేను కేవలం బాబా దర్శనం మాత్రం చేసుకుని అక్కల్ కోటకు బయల్దేల వెళ్లాడోవాలనుకున్నాము. కాని మేము బాబాను దర్శించగానే ఆయన, ‘నేను అక్కలోట వెళ్లితీరాలి’ అన్నారు. నా మనోభావాన్ని గుర్తించగల వారి శక్తిచూచి ఆశ్చర్యపోయి, ఆ రోజంతా వారి సన్నిధిలోనే గడపాలని నిశ్చయించుకున్నాము. ఒక మహాత్ముని సన్నిధిలో వున్న సంతోషం పొందాలన్ను దేనేను కోలనని. ఆ మరురోజు వారి అనుమతితో అక్కలోట వెళ్లాను. వారిచేత ఆకల్పించబడ్డాను గనుక అటు తర్వాత భిపావళికి మరల శిలిడీ వెళ్లాను. ఆ సమయంలో బాబా సన్నిధిలో బొంబాయి నుండి వచ్చిన జనమున్నారు. నావెంట అయిదారుగురు వచ్చారు. నాడు సాయంత్రం 8 గంగాల నుండి అర్థరాత్రిపరకూ బాబాతోనే మశీదులోనే వున్నాక, నాకుపదేశమిచ్చి నన్ను శిష్యునిగా చేసుకొమ్మని వారి

నడిగాను. బాబా, “మనకు గురూపదేశంపొంది తీరాలన్న నియమమేమీ లేదు, అంతా మనలోనే వున్నది. నీవెలాటిబి నాటుతావో, అలాంటిదే పొందుతావు; ఏమిస్తావో అదే సీకు లభస్తుంది. అంతా నీలోనే వున్నది. అంతర్వాణి చెప్పినట్లు విని, అది ఆదేశించినట్లే నడచుకోి మనను మనమే చూచుకోవాలి. అదే గురువు” అన్నారు. నేను బాబాను ఉపదేశం కోలినపుడూ, యిప్పుడూ గూడ రత్నగీలలో నాకు మా సాంప్రదాయ గురువున్నారు.

బాబాపై విశ్వాసం పెలిగిన కొట్టి నేను పండటిపురము, అక్కలోట వెళ్లాడం తగ్గించాను. నేను స్థానిక పారశాలలో అసిస్టెంటు మాస్టరుగా పనిచేస్తునే స్థాంపులుగూడ అమ్మువాణి. నేను శిలిడీ వెళ్లాండడం పలన నా స్మాలు పని దెబ్బతింటూండేది. నా సెలవలు అయిపోయాక గూడ బాబా నన్ను శిలిడీలోనే నిలిపి వేస్తుండేవారు. మా స్మాలు అభికారులు నేనాసమయములో ఎక్కడున్నానో విచాలంబి నన్ను ఎగతాళి చేస్తుండేవారు. నేను స్మాలుపనో, లేక శిలిడీనో ఏదో ఒక్కదానిని ఎన్నుకోవలసి వచ్చేసిలకి, నేను స్మాలు పనినే విడిచి పెట్టాను. కొంతకాలం స్థాంపులే అమ్ముతూ పుండి, తర్వాత ఆ వృత్తి మా అబ్బాయికిచ్చాను. నాకప్పుడు నెలకు ₹20/-లు లేక ₹25/- లు వచ్చేవి. నేను ఉద్యోగం విడిచేటప్పటికి నాకు 32సంలు. అయినా విశ్వాసం వహించి ప్రతి శ్రీరామనవమికి శిలిడీ వెళ్లాన్నాను. తర్వాతింకప్పుడు మా పారుగూరులో భయంకరమైన దోషిడీ జిలగింబి. దొంగల చేతిలో తీవ్రంగా గాయపడిన ఆ యింటివాలిని ఆస్పత్రిలో చూచానుగూడ. మా కుటుంబాన్ని అట్టి ఆపదనుండి రక్షించమనిబాబాను ప్రార్థించాను. నాటిరాత్రిబాబా నాకు కలలో కనబడి, తాము పబమంచి పరాములను తీసుకునివచ్చామని, నేను భయపడనపసరంలేదనీ చెప్పారు. అదేసమయంలో

కొందరు చాకలివాళ్ళు తాము మామూలుగా గుడ్లు వుతుక్కునేచోటుకు తమను రైల్స్‌శాఖాధికారులు రానివ్వడం లేదని చెప్పి, మాస్టర్లంలో గుడిసెలు వేసుకోనిమ్మని కోరారు. నేను వెంటనే వప్పుకున్నాను. నాకు నెలకు ₹200/-లు అడ్డె లభంచడమేగాక, వాలి తోడుగూడ లభంచింది. అపుడున్న మా బాబిలో సీరు వాళ్ళకు చాలకపోయేసలకి బాబాతో సంప్రచించి క్రొత్తబావి త్రవ్వించాను. అందులో సీళ్ళు పుష్పలంగా పడ్డాయి.... తర్వాత స్వయంగా నేను శిలాండ్రీ వెళ్ళి బాబా అనుమతి పొంది యిల్లు కట్టునారంజించాను. అపుడు నావద్ద 5 గదులు కట్టడానికి మాత్రమే డబ్బున్నది. కానీ బాబా నేల మీద 25 గీతలు గేచి, 'గబికొక రూపాయి చొప్పున ₹25/-లు యిష్టు' అన్నారు. నేను పని ప్రారంజించాక, తమంగా 1920 నాటికి 25 గదులు కట్టుకోగలిగాను.

ఇంఖాయ్ చోటేఖాన్

ఇంఖాయ్ చోటేఖాన్ జౌరంగాబాద్ జిల్లాలోని 'వాజాపూర్' లో నివసిస్తుండేవాడు. అతడు పాశీను కానిస్టేబుల్ గా పనిచేస్తూ, అవకాశమున్నప్పుడు ఫక్కిరు దర్యేష్ షా అనే ముస్లిం మహాత్ముని దల్చిస్తుండేవాడు. ఒకప్పుడుతడు తాను పరిశోభిస్తున్న నేరం గురించిన వివరాలు తెల్పునందుకు కైస్తవుడైన ఒక టీచరును తీస్తంగా కొట్టాడు. ఆ టీచరు నోటివెంట రక్తంపడి స్పుహ లేకుండా పడిపోయాడు. చోటేఖాన్ తన వుద్దీగానికి రాజీనామా చేసి పాలపోతే తప్ప అతడికి శిక్ష తప్పదని మమల్దార్ చెప్పగా, అతడు వుద్దీగం విడిచిపెట్టి నిజాం రాష్ట్రం నుండి పాలపోయాడు. అయినా తనను యే క్షణాన్నెన్నా పట్టుకొని నిజాం ప్రభుత్వం శిక్షించవచ్చన్న భయంతో అతడు దర్యేష్ షా గాలని ఆశ్రయించాడు. ఆయన అతనిని శిలాండ్రీలో శ్రీసాయిని దల్చించమని చెప్పాడు. పిచ్చివానిలాకస్థించే సాయి నిజానికి గొప్ప 'జౌలియా' (సిద్ధపురుషుడు) డౌనో కాదో తెలుసుకోడానికి అవసరమైన పరీక్ష అతనికి తెల్పాడు. ఇతనికి బాబాతో కల అనుభవాలన్నీ 'శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర' లో ప్రాశాను. ఇతడు బాబా గురించి కొన్ని ఆసక్తికరమైన వివరాలు యిలా చెప్పాడు:

"బాబాకు అరబ్బీ, ఉర్దూబాషులగూడ వచ్చు. అబ్బుల్ కు ఖురాన్ చదవడం ఆయనే నేర్చారు. ఒకసారి బాబా వద్దకు నూరుచీన్ అను సైనికుడొకడు వచ్చి దల్చించి, తిలిగి

వెళ్ళడానికి అనుమతి కోరాడు. బాబా అనుమతించక, 'రేపు వెళ్ళు' అన్నారు. కానీ అతడు సైన్యంతో కలసి తప్పుక ముందుకు సాగిపోవలసిపున్నది. అప్పుడు బాబా అతనికి అయిప్పంగానే ఊచియిచ్చి ఉర్దూలో కొచ్చిమాటలు చెప్పారు. వాటి అర్థం, 'గొయ్యి త్రవ్వు, ఊచి తిను' అని. అతడు ఊచి తీసుకొని తన గుఱ్ఱం మీద వెళ్ళిపోయాడు. దాలిలో కోపర్గాం దగ్గర సమాభి చేయడానికి తీసుకుపోబడుతున్న ఒక శవం అతనికి ఎదురైంది. అతడు తన గమ్యం చేఱప్పటినుండీ అతడి మనసులో ఆ శవమే తరచుగా కన్పిస్తుండేది. అది కన్పించినప్పుడల్లా అతడికి మంచి భోజనం లభించి సుఖం కల్గేది. మిగిలిన రోజులలో అతడెంత ప్రయత్నించినా భోజనంగూడ లభించేగాదు, వివరికి అతడు మనసులో క్రుంగిపోయి ఉద్దీగం విడిచిపెట్టాడు. ఈ చిత్రమైన అనుభూతికి కారకులు బాబా అని తలచి అతడు శిలాండ్రీ చేరి 6 మాసాలు వున్నాడు. అంతటితో ఆ పీడ తొలగిపోయింది. ఈసారి బాబావద్ద సెలవు తీసుకొని అతను వెళ్ళిపోయాడు. అటు తర్వాత అతడు దేవలాలి లో అంగడి పెట్టుకొని సుఖంగా జీవనం చేసాడు.

మసీదు ముంగిట మండపం నిల్చించేవరకూ బాబా సన్నిభిలో ప్రతిరోజూ పగలు తబలా, సారంగి మొటా వాయిద్యాలతో 'మౌల', 'కవ్వాలి' నిర్వహిస్తుండేవారు. మండపంలో వీటికి ఏర్పాట్లు చేయించి అందుకయిన ఐర్పు బాబాయే భరించేవారు. మండపం నిల్చించాక యిది ఆపివేసారు. ముస్లిం భక్తులు నివేదనలు అల్పించినప్పుడు ఒక్కిక్కుప్పుడు బాబాయే ఫాితిహో' చబివేవారు; మరొకప్పుడు ఎవలచేతనైనా చబివించేవారు. ముస్లిం పండగలప్పుడు 'ఊద్ గా' దగ్గర ప్రార్థనలు చేసుకున్న ముస్లింలు మళీదుకు వచ్చి బాబాకు సలాము చేసేవారు. ఆరుదుగా మసీదులో ధునివద్ద నిలబడి బాబా నమాజు చేసేవారుగాని, అందరు ముస్లింల వలె అందుకు తగిన శాలీరక క్రియలు చేసేవారుగాదు. అటువంటప్పుడు ఆయన నమాజు చేస్తూనే ధుని ప్రజ్ఞలింప జేసేవారు.

బాబావద్ద అబ్బుల్ ఖాదర్, పేక్ అబ్బుల్లా, అన్వర్ ఖాన్, మహమ్మద్ ఖాన్ వంటి ముస్లింలు కొందరు ఆత్మవికాసం పొందారు. అన్వర్ ఖాన్, మహ్మద్ షా వంటి ముస్లింలు తాము తలపెట్టిన ధర్కార్యాలకు కావలసిన నిధులు బాబా ఆశీస్తులతో పొందగల్గారు.

మిగితా 29వ పేజీలో

ధ్వనికథామాటు

అనుభ్వవమండపము

తీగల శ్రీకాంత్, ఒంగోలు

నాయనుప్పుడు అందల ఇళ్ళల్లోలాగే మా ఇంట్లో కూడా సంప్రదాయంగా జిలగే పూజలు అట్టి చేసుకునేవాళ్ళము. నేను కూడా అమ్మతో గుడికి వెడుతూ ఉండేవాడిని. అయితే నేను 7 వ తరగతి చదివే వయస్సువచ్చేసులికి నా ఆలోచన ధీరణి వేరేగా ఉండేబి. దేవుడనే వాడుంటే కొందరు కష్టాలు పడటం, కొందరు బాగుండటం ఇలా అసమానతలు ఎందుకు వున్నాయి? ఈ విధమైన ఆలోచనలు వచ్చేవి. పైగా బుజువు ఉంటేనే గానీ ఏటి నమ్మివాడిని కాదు. ఇంట్లో వాళ్ళాలి ఒకరకం పంధా అయితే, నాది ఇంకికరకంగా ఉండేబి. ఒంగోలు లో శ్రీగిలి అని కొండపైన వేంకటేశ్వరస్వామి కోవెల వుంది. నేను ఇంటర్ చదివే రోజుల్లో ఒక సందర్భంలో అక్కడకి రోజుా వెళ్లి బైట ఖాళీ ప్రదేశంలో కూర్చునేవాడిని. కానీ గుళ్ళోకి వెళ్లివాడిని కాదు. నాకు అలా ఏకాంతంగా కూర్చోవడం చాలా ఇష్టం. తరవాత కొన్నిరోజులకి మా స్నేహితులు ఎవరో చేబితే లాయరుపేటలో బాబా గుడికి వెళ్లి, అక్కడ దత్తాత్రేయ మందిరం ఎదురుగా

కూర్చునేవాడిని. అక్కడ ఏకాంతంగా ఉండేబి. బాబా గుళ్ళోకి వెళ్లివాడిని కాదు. అసలు మాస్టరుగారి గులించి సరైన అవగాహనే ఉండేబికాదు. పైగా నాకు బాబా రూపం అంటే నచ్చేబికాదు. ముసలాయన, అందంగా వుండరు,,,,,,అట్టి నా భావన. రాముడు కృష్ణుడు చాలా బాగుంటారు, ఈయన ఇలా వున్నారేమిటి అనిపించేబి. నాకు అప్పుడు ఆంజనేయస్వామి ఇష్టప్రదైవం. ఆయన పరాక్రమం చాలా బాగా నచ్చేబి. అందువల్ల ఆంజనేయస్వామి మాల వేసుకునేవాడిని. అలా మాల వేసుకున్నప్పుడు ఒక చిత్రమైన సంఘటన జిలగింబి.

నేను అయ్యప్పస్వామిగుడి దగ్గర వున్న టిఫిన్ సెంటర్ లో టిఫిన్ తిని కాలేజీకి బయలుదేరుతున్నాను. అప్పుడే ఒకాయన నా పక్కనుండి వెడుతూ అందలనీ బండి ఎక్కించుకొమ్మని అడుగుతున్నారు. ఎవ్వరూ బండి ఆపడం లేదు. ఆయన ఒకపెద్ద సంచి తలకి తగిలించుకుని బాగా ములికి బట్టలతో వున్నారు. నాకు చాల జాలేసి, ఎక్కడకి తీసుకెళ్లాలని అడిగాను, ‘బైపాన్’ అన్నారు. సరే

కూర్చోమన్నాను. ఆయన బండి మీద కూర్చుని నెమ్ముబిగా వేదం చదవడం మొదలు పెట్టారు. చదువుతూ ఊటి తీసుకుని నా గుండెలకి, పక్కలకీ అంతా రాస్తున్నారు. శిలడీలో ప్రసాదం లాంటిబి అంటే నువ్వులుండల్లాంటిబి నా నోట్లో పెట్టారు. నా దృష్టంతా ఆ రోజు నేను రాయబోయే పరీక్ష మీద వుంబి., బైపాన్ దగ్గరకి రాగానే ‘కొంచెం ముందుకి’ అన్నారు. ముందు బాబా గుడి వచ్చింబి, ‘ఇక్కడ ఆపేయ్’ అన్నారు. ఆయన్ని అక్కడ బింబేసి తొందరగా వెళ్లిపోయాను. తరవాత సాయంత్రం ఆయన చేసినవస్తు గుర్తుకొచ్చి, ఆయన్ని వదిలిపెట్టేన బాబా గుడికి వెళ్లి అక్కడివాళ్ళని ఆయన గులించి అడిగితే, ప్రాద్యటినించి అలాంటి వాళ్ళవ్వరూ రాలేదని చెప్పారు. ఒకసారి మా స్నేహితుడు ఇల్ల మారుతూంటే సహాయం చెయ్యడానికి వెళ్లాను. పుస్తకాలు సర్దుతూంటే ‘శ్రీ సాయి శీలమృతము’ గ్రంథం మధ్యలో వున్న కొన్ని పేజీలు కనిపించాయి. నాకు పుస్తకాలు చదివే అలవాటు ఉండేబి. అలాగే యదాలాపంగా చదివాను. నాకు చాలా బాగా నచ్చింబి. చాలా సరళమైన

భాషలో అందలకి ఆర్థమయ్యేలా రాశారనిపించింది. బాబా చలిత్త అని అర్థమయ్యింది, అట్ట లేకపోవడం వల్ల ఎవరు రాసారో తెలియలేదు. తరవాత కొన్నిళ్ళకి నాకు తెలిసిన ఆంటీ ఒకరు, శ్రీ సాయి బీలామృతము గ్రంథము ఇచ్చి ఒకసాాలి చదువు అన్నారు. ఆవిడమీద గౌరవంతో ఆ గ్రంథం తీసుకున్నాను. ఆ గ్రంథం చదువుతున్న కొణ్ణి లోపల హోయిగా శాంతిగా ఉండేది. రెండవసాాలి చాలా శ్రద్ధగా చేసాను.

నేను BBM రూప్ లో డిగ్రీ లో చేరాను. చివరి సంవత్సరం పరీక్షల సమయానికి జిజినెస్ లా పేపర్ సరిగ్గా చదవలేదు. పరిక్ష తప్పడం ఖాయం అనిపించింది. చాలా భయమేసింది. మరునాడు పరీక్ష అనగా, మొట్టమొదటిసాాలి బాబాగుడిలోకిశ్చి, ఆయన ఎదురుగా మోకాళ్ళమీద నిల్చిని, రెండు చేతులూ జోడించి, "బాబా రేపు నేను రాయబోయే పరీక్షకి సరిగ్గా సిద్ధంకాలేదు, నన్ను రక్కించు" అని దణ్ణం పెట్టుకున్నాను. మర్మాడు ప్రశ్నాపత్రం చూడగానే అన్ని నేను చదివినవే వచ్చాయి. పైగా లోపలనించి సమాధానాలు ఒకదాని తరవాత ఒకటి బాగా జ్ఞాపకానికి వచ్చి పరీక్ష బాగా రాసాను. మంచి మార్పులతో ఉత్తీర్ణడయాను. అప్పుడిక బాబా మీద నమ్మకం కుబిలంది. శ్రీ సాయి బీలామృతము పారాయణ చేసేవాడిని.

ఒకసాాలి బాబా గుడిమీదుగా ఎటో వెడుతూంటే, సరిగ్గా గుడి ముందు బండి ఆగిపాశయింది. లోపల చాలా జనం పున్నారు. ఆ రిఝ్యూ గురుపూర్ణము. నేను కూడా గుళ్ళికి వెళ్లి బాబా దర్శనం చేసుకున్నాను. బైటికి వస్తుంటే ఒక పెద్దావిడ "బాబూ!

గురుచలిత్త చదువుతావా" అని అడిగారు. నా దగ్గర గ్రంథం లేదని చెప్పి తప్పించుకోవాలనుకున్నాను. నా దగ్గరుంది చదవమని ఆవిడ నాకు గురుచలిత్త గ్రంథం ఇచ్చారు. ఆ రిఝ్యూ గుళ్ళి గురుచలిత్త పారాయణ జరుగుతూంటే అక్కడికెళ్లి కూర్చుని అక్కడి వాలితోపాటు కొంత గ్రంథం నేనూ చదివాను. ఆ గ్రంథం కూడా నాకు బాగా నచ్చింది. తరవాత ఆ గ్రంథాన్ని మొదటిసాాలి చాలా శ్రద్ధగా బాబా గుడిలో ధుని దగ్గర కూర్చుని చదివాను. గ్రంథం పూర్తయ్యాక, మొత్తం నేను చూస్తున్నదంతా ఆయనే అనిపించింది. అపారమైన శాంతి అనుభవం అయ్యింది. ఆ అనుభవం మూడు రిఝ్యూలు నిలిచింది. ఇక అప్పటినించి ఒకసాాలి శ్రీ సాయి బీలామృతము, ఒకసాాలి శ్రీ గురుచలిత్త పారాయణ చేసేవాడిని. అలా కొన్నిసార్లు చెయ్యగానే బాబా నాకు ఒక అద్భుతం చేశారు.

ఒకరోజు మధ్యాహ్నం భోజనం చేసి పడుకున్నాను. ఒక స్వప్నం వచ్చింది. నేను ఒక శివాలయానికి వెళ్లిను. అక్కడ గర్భగుడిలో శివలింగం స్థానంలో బాబా కాలుమీద కాలు వేసుకుని కూర్చుని పున్నారు. ఎంత అందంగా పున్నారో చెప్పలేను. నేను ఇన్నాళ్లు 'ముసలాయన, అందంగా పుండరు' అనుకునేవాడిని. అటువంటి ఇప్పుడు నేను వల్లించలేనంత అందంగా స్వప్నంలో దర్శనమిచ్చారు. మామిడిపండు రంగు శలీరం, గులాబీ రంగు చెక్కిళ్ళు, ఆయన నములుతున్న కిళ్ళినించి యెరుని రసం బయటకు కారుతోంది. ఎర్రటి పెదవులతో కాపోయిరంగు

వస్తాలు కట్టుకుని, విపరీతమైన కాంతులు వెదజల్లుతున్నారు. ఆనందభాష్యాలు కారుతుంటే ఆయన రూపాన్ని అలా మైమరచి చూస్తున్నాను. బాబా, 'ఎందుకురా ఏడుస్తావ్, అని నా చేతిలో శ్రీ సాయి బీలామృతము గ్రంథం వేశారు. నేను బైటు నందికి పక్కన అంటే బాబాకి కుడివైపు గడవ ఇవతల నిలబడి పున్నాను. నందికి అటుపక్కన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారున్నారు, వారు నా వైపు చూడటంలేదు వాలి గురువుగాలిని చూస్తున్నారు. బాబా నాకు వాలిని చూపించి "ఈయన నీ గురువురా" అన్నారు. ఒకపక్క పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు రాసిన గ్రంథాలస్త్రీ పున్నాయి. 'ఈ గ్రంథాలస్త్రీ నువ్వు చదవాలిరా' అని చెప్పారు. స్వప్నం అంతమయ్యింది. ఆవిధంగా బాబా నా గురుదేవుని నాకు అనుర్ధించారు.

తరవాత నేను పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల గ్రంథాలస్త్రీ చదివాను. మా అమ్మ కూడా శ్రీ సాయి బీలామృతము పారాయణ చేసేవారు. ఇంట్లో అమ్మ నేను ఎక్కువగా బాబా గులించి, మాస్టరు గాలి గులించి చర్చలు చేసుకునేవాళ్లం. క్రమంగా ఇంట్లో సత్తంగాలు చెయ్యడం మొదలుపెట్టాము. ఇలా జరుగుతూండగా నాలుగేళ్ళ కీతం మా అమ్గారు దివంగతులయ్యారు. ఆమెకు సద్గుతి కలగాలని, ఒకొక్కనెల ఒకొక్క మహాత్ముని దగ్గర కార్యక్రమాలు చేసేవాడిని. చివరగా శిలాంగీలో 11 రిఝ్యూలుండి చివరిరోజు అమ్మకి చెయ్యాలిన కార్యక్రమం చేసి, బాబావద్ద అమ్మకి సద్గుతి కలగాలని మనస్సులిగా నమస్కారం చేసుకున్నాను. మర్మాడు నేను బయలుదేలి ఒంగోలు వచ్చేనే మిగతా 29వ పేజీలో

ఆచార్యన అధ్యాత్మ వీలు

శ్రీమతి సుబ్రహ్మణ్యమిణి, బాప్టిస్ట్

పూర్వాంగులు జ్యోగులు దేవులు శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాష్టరుగాల లీలావైభవాన్ని బాపట్ల వాస్తవ్యులు శ్రీమతి సుబ్రహ్మణ్యమిణిగారు ఈ విధంగా తెలియచేస్తున్నారు.

నాకు ఇంటిట్యూడియం చదువు అవ్వగానే మా మేనబావ తో పెళ్ళయ్యంది. వాళ్ళది బాపట్ల. చాలా పెద్ద కుటుంబం. ఆత్మయ్య, మావయ్య, ఆరుగురు మరుదులు. అందరం కలిసే పుండేవాళ్ళం. మా వీధిలోనే బాబాగుడి, బాపట్లలో పూజ్యులీ మాష్టరుగాల గులంబి పుచారం చేస్తు సత్యంగాలు నిర్వహిస్తాన్న కోటీశ్వరరావు అంకుల్ గాలి ఇల్లు వున్నాయి.

నాకు మొదట బాబు, మరుసటి సంవత్సరం పాప పుట్టారు. ఆ సమయంలో మా అమృతి తెలిసిన వాళ్ళు, సచ్చరిత్త చదవమని నాకు పంపించారు. గర్భవతిగా వున్నపుడు పారాయణ చేసాను. కోటీశ్వరరావు అంకుల్ వాళ్ళ ఇంటినించి భజనలు వినిపించేవి కానీ, వెళ్ళడానికి కుబిరేబి కాదు. ఎప్పుడైనా తీరుక దొరికితే భజనకి వెళ్ళేవాళ్ళం. అప్పుడు కోటీశ్వరరావు అంకుల్ శ్రీ సాయిలీలామృతం

పారాయణ చెయ్యమని చెప్పేవారు. నాకు, మావారికి ర్థంధాలు ఇచ్చారు. నేను ఒక నెల పూర్తయ్యే సరికి 14 వ అధ్యాయం వరకు మాత్రమే పారాయణ చేయగలిగాను. కానీ మావారు ఆయన చేసే ఉద్ఘోగం స్థిరపడాలన్న సంకల్పంతో నెలరోజులకి పూర్తిచేశారు. ఈయన బాపట్ల కళాశాలలో తాత్కాలిక సేవలలో పనిచేసేవారు. తరవాత జూనియర్ అసిస్టెంట్ గా ప్రమోషన్ ఇచ్చి శాశ్వత ఉపాధి కల్పించారు. ఈ రోజు మేమంతా కడుపునిండా భోజనం చేస్తున్నామంటే, దానికి కారణం పూజ్యులీ మాష్టరుగాల శ్రీ సాయిలీలామృతం.

మా అత్తయ్య, మావయ్య మమ్మల్ని సత్యంగానికి వెళ్ళమని బాగా పోత్తపొంచేవారు. ఒకసారి నాకు స్వప్నము, మెలకువగా కాని స్థితిలో పూజ్యులీ మాష్టరుగారు శూన్యంలో కూర్చుని కనిపించారు. నేను ఆయన పాదాల దగ్గర కూర్చుని గరుడవర్ధనం పుప్పులతో పూజ చేస్తున్నాను. కొంతసేపయ్యక పూజ్యులీ మాష్టరుగారు తమ కాలి బొటన వేలు, దాని పక్కవేలుతో ఒక గరుడవర్ధనం

పుప్పు తీసుకుని, దాన్ని నాకు ఇచ్చారు. అది మొట్టమొదట పూజ్యులీ మాష్టరుగారు నాకు ఇచ్చిన ప్రసాదం.

నేను ప్రతిరోజు కాకడ హోరతికి బాబాగుడికి వెళ్ళేదాన్ని. ఒకరోజు నేను నిద్ర లేవలేదు. అప్పుడు నాకొక స్వప్నం వచ్చింది. మా గదితలుపు ఎవరో కొడుతున్నారు. నిద్రలోనే వెళ్లి తలుపు తీసాను. ఎదురుగా పూజ్యులీ మాష్టరుగారు! లోపలకి ఆహ్వానించాను. అది చాలా చిన్న గది కనుక, రెండు మంచాలు, టీ.వి కి ఒక టేబుల్ పెట్టుకున్నాము. ఒక మనిషి నడవడానికి సన్నటి స్థలం ఉంటుంది. పూజ్యులీ మాష్టరు గారు పిల్లలు పడుకునే మంచం మీద కూర్చుని, “టీ.వి పెట్టమ్మా” అన్నారు. ఏం పెట్టనండి అంటే, క్రికెట్ పెట్టమ్మా అన్నారు. నేను క్రికెట్ పెట్టి ఆయన పక్కనే నిల్చుని మనసులో, అయ్య హోరతికి సమయం అవుతోంది, మాష్టరుగాలని వచిలి ఎలా వెళ్ళాలి అనుకుంటున్నాను. వెంటనే పూజ్యులీ మాష్టరుగారు “నువ్వు హోరతికి వెళ్ళమ్మా. నువ్వు వచ్చేదాకా నేనిక్కడే వుంటాను” అన్నారు. వెంటనే మెలుకువ వచ్చింది. గుళ్లో హోరతి

మొదలవుతోంది. గబగబా తయారై గుడికి వెళ్లాను. అలా ప్రతి క్షణం మమ్మల్ని కనిపెట్టుకుని కంటికి రెప్పులా చూసుకుంటున్న పూజ్యశ్రీ మాస్టరు గాలికి సహార్ప వందనాలు.

నాకు శిలిడికి వెళ్లడమంటే చాలా గొప్పగా అనిపించేది. అంటే నేను వెళ్లలేనేమో అంత గొప్ప ప్రదేశానికి అనిపించేది. ఒక 10 సంవత్సరాల క్రితం కోటీశ్వరరావు అంకుల్ శిలిడి యాత్ర వేశారు. మేము కూడా అందులో పొల్గొన్నాము. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి నమస్కారం చేసుకుని, “మాస్టరుగారు, మీరు ఎందఱనో యాత్రలకి తీసుకెళ్లారు. అదేవిధంగా మమ్మలిని కూడా మీరే దగ్గరుండి తీసుకెళ్లాలి” అని చెప్పుకున్నాను. మేమందరము రైలుకి లిజర్సేషన్ చేయించుకున్నాము. నాకు బోగీలో మధ్యబెర్త వచ్చింది. నేను పడుకున్న బెర్త నించి, మా బోగీ ప్రవేశ ద్వారము నాకు కనపడుతూ వుంది. రైలులో అందరూ నిద్రపోయారు. నాకు అదే మొదటిసాలి రైలు ప్రయాణం. అందుకని నిద్ర పట్టలేదు. ఒక్కసాలిగా సిగరెట్ వాసన చాలా ఎక్కువగా వచ్చింది. ఎవరో మగవారు ఈ బోగీ లోకి ఎక్కు ఉంటారని కళ్లుతెలిచి చూసాను. ద్వారం దగ్గరున్న తలుపువడ్డ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సిగరెట్ తాగుతూ నిల్చుని కనిపించారు!! గుండె రుల్లుమన్నది. ఎంతో ఆశ్చర్యానందాలను కలిగించిన ఈ హాత్త సంఘటన నించి తేరుకుని మళ్ళీ చూసేసలకి వారు కనిపించలేదు. తెల్ల చొక్క, గళ్లుంగీ వేసుకుని చాలా స్పష్టంగా కనిపించారు. చాలా సేపటివరకు ఆ అనుభూతిలోనే వుండిపోయాను. ‘మమ్మలుందరిని

కూడా మీరే దగ్గరుండి తీసుకెళ్లాలి’ అని ప్రార్థించినందుకు ఇలా దర్శనమిచ్చారని అప్పుడనిపించింది.

ఆ యాత్రలో ఒకరోజు నేను మా బాబు, గురుస్తానానికి ప్రదక్షిణాలు చేస్తున్నాము. అప్పుడు గురుస్తానంలో పూజ చేస్తున్న పూజాలిగారు మా బాబుని ఆపి ఏదో చెప్పున్నారు. వాడికి అర్థం కాలేదు. ఈలోపు నేను కూడా వెళ్లాను. అప్పుడు ఆయన మాకు ఒక పీచుతియైని కొబ్బరికాయ ఇచ్చి ‘ఫుర్ కో లేజావ్’ అన్నారు. మాకు హింటి రాదు కనుక ఏమంటున్నారో అర్థం కాలేదు. అప్పుడు ఆయన నా కొంగు పట్టమని, ఆ కొబ్బరికాయ నా కొంగులోనేసి, మైగల ద్వారా మా ఇంటి ద్వారబంధానికి కట్టమని చెప్పారు. నేను చాలా సంతోషంగా అట తీసుకుని వచ్చాను. సాయినాథుని కృపకి కళ్లు, చెమర్చాయి ఎందుకంటే మేము పిలిడికి వచ్చేముందు మా చుట్టాలందరూ, ఇంటికి దిష్టై తగలకుండా వుండాలని బ్రహ్మజీముడు కొమ్మలు కట్టుకుంటూ నన్ను కూడా కట్టమన్నారు. మా ఇంటి గుమ్మానికి ఎదురుగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి పటం ఉంటుంది. ఆయనుండగా ఇవస్తీ ఎందుకు అన్న ఉద్దేశంతో “అవసరమైతే ఆయన చెప్పారుతే, అప్పుడు కట్టుకుంటాను” అన్నాను. ఇప్పుడు ఇలా జిలగేసలకి శిలిడి పుణ్యక్షేత్రంలో, బాబా గాలి ఆశీస్సులతో, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ప్రసాదించారు అనిపించింది.

కొంతకాలానికి మా అత్తయ్య, మావయ్య కాలం చేశారు. మాకున్న స్థలం అందరం వాటాలు పంచుకున్నాము. మేము ఇల్ల కట్టుకోవాలనుకున్నాము. చాలినంత

డబ్బు లేదు. అందుకని ఉన్నదానితోనే ఒక పూర్తిల్ల వేసుకుండాం అనుకున్నాము. కాసీ బాబా, మాస్టరుగాలి దయవల్ల, మాకు లోన్ దొలికి స్లాబ్ ఇల్లే కట్టుకున్నాము. ఆ యిల్ల కడుతున్నప్పుడు, గోడకి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి పటం పెట్టుకున్నాము. లోపలకి వెళ్లినప్పుడల్లా నమస్కారం చేసుకునేదాన్ని. గృహప్రవేశం వారం రోజులుందనగా, మేస్తికి, పనివాళ్లకి గొడవాచ్చి ప్రహోల గోడ పని ఆపేశారు. ఈ విషయంలో మేము కొంచెం ఆందోళన పడుతుంటే, నాకొక స్వప్నం వచ్చింది. ఒకాయనవచ్చిమాప్రహోలగోడ కడుతున్నారు. నేను ‘ఇతనెవరా?’ అని ఆశ్చర్యపోయి చూస్తుంటే, అతనికి పాశ్చ వచ్చింది. అతను వాళ్లతో, “నేనిప్పుడు ఎవరింటికి పనికి రాలేను. ఇక్కడ భరద్వాజ మాస్టరుగాలి ఇల్ల కడుతున్నాను. అది పూర్తయ్య వరకు ఎక్కడకి రాను” అంటున్నాడు. తెల్లవారేసలకి, పాత పనివాళ్లంతా వచ్చి మిగిలిన పని పూర్తిచేశారు. నిజంగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి ఆధ్వర్యంలో మా ఇల్ల పూర్తయ్యంది అనడానికి ఇదొక మచ్చుతునక మాత్రమే. కట్టడం మొదలుపెట్టిన దగ్గరనించి ఇల్ల పూర్తయ్య వరకు, ప్రతి విషయంలోనూ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఎంతగానో కాపాడారు. 2013, ఫిబ్రవరి 13 న మా ఇల్ల గృహప్రవేశం జిలగింది.

ఇలా ఎవ్వో అనుభవాలని ప్రసాదించి, అడుగడుకుకి మమ్మల్ని ఆదుకుంటున్న, పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మహారాజ్ పాదపద్మములకు కృతజ్ఞతా పూర్వక నమస్కమాంజలులు!

జై సాయి మాస్టర్!!

పరసువేది

22వ పేజీ తరువాయి

మార్పు వస్తుందని నేను అనుకోలేదు” అన్నాడు. “మావాడికి డిలీలో జాబ్ వచ్చిందని మాప్టరుగాలి దగ్గరకొచ్చి ‘వెళ్ళమంటారా?’ అడిగాడు. “సం॥నికి ఒకసారి గాని, రెండుసార్లుగాని వచ్చేటట్లయితే నువ్వు వెళ్ళిచ్చు” అన్నారు మాప్టరుగారు. “తప్పకుండా అట్లాగే చేస్తాను సార్” అని అన్నాడు వాడు. అన్నమాట ప్రకారం వాడు ప్రతి సం॥ను నర్సీబావాడి వెళ్ళి వస్తునే వున్నాడు.

పెద్దాడికి పుద్యోగం రాలేదని నా భార్య మాప్టరుగాలి దగ్గర చాలా బాధపడ్డుంటే “ఎందుకమ్మా వూలికే బాధపడ్డావు”. వాడి గులించి నువ్వేట్లు బాధపడునక్కరేదు. వాడి బాధ్యత నేను తీసుకుంటాను” అన్నారు. “చిన్నాడి విషయం మాత్రం నరసింహ సరస్వతిదే. వాడి బాధ్యత ఆయనకు ఒప్ప చెప్పేను. పెద్దాడి బాధ్యత మాత్రం నేను తీసుకున్నాను” అని స్పష్టంగా చెప్పేరు. చిన్నాడికసారి మాప్టరుగాలచ్చిన తాయత్తు పాశగొట్టుకున్నాడు. వాడు వచ్చి మళ్ళీ అడిగితే మరలా యిస్తూ “నాన్నా! ఈసారి సీవు పాశగొట్టుకుంటే సీకు ఇవ్వనురా” అన్నారు.

మాప్టరుగారు “పెద్దాడి బాధ్యత నాబి” అన్నారు. గనుక వాడికి రాజస్థాన్ లో పుద్యోగం వచ్చినా అక్కడికి పంపించగల్గాము. వాడికూడా మాప్టరుగారంటే ఎంతో యిష్టం, అభమానం, గౌరవం. మాప్టరుగారు వారికప్పుడప్పుడు కొన్ని వస్తువులు

ఇచ్చి నీ దగ్గరే అట్టే పెట్టుకోమన్నారు. ఒక పెద్ద లాకెట్లో అన్నింటిని వేయించి దాన్ని మెళ్ళీ వేసుకున్నాడు. ఒకసారి గనులలో పనేసేటప్పుడు యాక్సిడెంట్ అయినా బీడికేమీ ఆపద వాటిల్లాలేదు. అలాగే మొన్నా మధ్య జీవ్ యాక్సిడెంట్ అయినా ఏమీ దెబ్బతగల్లేదు. సాయి మాప్టరుగారే వాడిని కాపాడుతున్నారు. అట్లా మాప్టరుగారు మా కుటుంబాన్ని కంటికి రెప్పలా రక్కిస్తున్నారు. ఆయన బయణం ఎలా తీర్చుకోగలం ?

ద్వారకామాయి అనుభవమండపము

26వ పేజీ తరువాయి

రోజు. ఉదయమే బాబా దర్శనం చేసుకొని బైటీకి వచ్చాను. అక్కడ బాబాకి అభిషేకం చేసిన పొలు, వైవేధ్యం పెట్టిన వెన్న, ఊటి „ప్రసాదంగా ఇస్తున్నారు. నేను ఏవరుసలో నిల్చుంటే ఆ ప్రసాదమే దొరుకుతుంది, మిగిలినవి దొరకవు. అందువల్ల ఏ వరుసలో నిల్చివాలా అని అలోచిస్తుంటే, ఊటి కొంటర్ లో ఉన్న వ్యక్తి, నా వైపు చెయ్య ఊపుతూ ‘ఇలా రావయ్య’ అని పిలిచాడు. సరేనని వెళ్లాను. ‘ఇక్కడ నిల్చుని అందరికి ఊటి ఇస్తావా, నేనిప్పుడే వస్తాను’ అన్నాడు. నాకు ఆ లైను ఎంత సేపు కొనసాగుతుందో, నేను ఊటికి వెళ్లే సమయం అపుంతుందేమోనన్న ఊద్దేశంతో, నేను ఊటికిళ్ళపోవాలి అని చెప్పాను, వెడుదువుగాని లేవయ్య అని చెప్పి, అతను వెళ్ళిపోయాడు. నేను ఆ కొంటర్ లో నిల్చుని ఊటి పాకెట్టు ఇచ్చే సేవ చేస్తున్నాను. ఒక పచి నిముషాలకి అతను తిలిగి వచ్చి,

నాకు ఒక ఆకులో వెన్న ప్రసాదం, ఒక సీసాలో అభిషేక తీర్థం, 30 దాకా ఊటి పాట్లలు ప్రసాదంగా యిచ్చి, ‘ఇప్పుడు వెళ్ళవయ్య’ అన్నాడు. నేను చాలా ఆశ్చర్యపోయాను, వెళ్ళిమందర ఇంత దండిగా బాబా ప్రసాదం ఇచ్చి పంపించారంటే, మా ఆమ్మకి సద్గతి ప్రసాదించి ఉంటారని చాలా సంతోషించాను.

ఈవిధంగా, సామాన్యుడనైన నాకు ఎన్నో అనుభవాలని ప్రసాదించి, నన్ను దలచేర్చుకున్న బాబా దయ, ఎల్లప్పుడూ నామై వుండాలని మనస్సుల్లిగా కోరుకుంటున్నాను జై సాయి మాప్టర్!

మరికొందరు భక్తులు

24వ పేజీ తరువాయి

ఒకసారి బాబా తమ మహోసమాధి గులించి ముందుగా సూచించారు. అపుడునిర్మాణంలో వున్న బూటీవాడాను చూపుతూ, ‘లాయాల్లాహు యల్లిల్లిహో; క్యాబడా దర్వార్ హై! ముస్లిమీ తో అంధా హై; సర్దాల్ చుట్టాయి; అల్లాహు మాలిక హై! అల్లా అచ్చాకరేగా’ అన్నారు. ఆయన చెప్పినట్టే ఆ బాటీ వాడా వాలి సమాధి మందిరమైంది. ముందుముందు వాలి సమాధి మందిరం దల్చించనున్న ధనికులు (సర్రాజీ), ప్రభుత్వాధికారులు (ముస్లిమీ) లతో గూడిన లెక్కకుమీలన భక్తజనులే ఆయన చెప్పిన దర్వారు.

- సచేపం

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగారిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o.SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd.Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad-68.

Phone: +91 - 74160 41550

Branch Office : Kondaiah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh.

Phone:08592 233271

Send DD in favour of “**Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)**”, payable at **Hyderabad or Ongole**.

ఇతర ప్రచురణలు

శ్రీ సాయి లీలామృతం-శ్రీ గురు చరిత్ర (Bound)	450-00	మహాత్మల ముద్దులిడ్డదు	120-00
శ్రీ సాయి లీలామృతం	150-00	అవధూత చివటం అమృత	70-00
శ్రీ గురు చరిత్ర	150-00	శ్రీ సిద్ధరూడ స్నామి చరిత్ర	70-00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	120-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్క్రైప్చలు - పాట్-1	125-00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	125-00	మరో నందదీపం	80-00
శ్రీ సాయినాథ ప్రభోధామృతము	80-00	ఆచార్య అమృత లేఖావళి	40-00
సాయినాథ పూజ	40-00	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	175-00
సాయినాథ స్ఫవనమంజరి	10-00	బాలల శ్రీ సాయి లీలామృతము	25-00
శిరిడి ఆరతులు	15-00	మహాశ్రుతముదు	50-00
సాయిబాబాను సేవించడమెందుకు	10-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్క్రైప్చలు - పాట్-2	125-00
సత్కంగము - భజన	5-00	బాలల శ్రీ సాయి సన్మిధి	50-00
శిరిడి క్లైష్ట సందర్భము	40-00	బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	50-00
విజ్ఞాన పీచికలు	99-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ నిత్యసత్య ప్రతము	15-00
పరిప్రశ్న	99-00	మాష్టర్ అమృత వాక్యము	100-00
మతమెందుకు?	20-00	BOOKS IN ENGLISH	
విది నిజం?	25-00	Sai Baba the Master	175-00
ధ్యానయోగ సర్వస్వం	99-00	Sree Guru Charitra	99-00
బుద్ధధ్యాన పూజయం	49-00	Supreme Master (Swami Samartha)	99-00
దత్తావతార మహాత్ముం	75-00	Sai Baba of Shiridi and His Teachings	99-00
సంహితాయన గురు ద్విసాహాటి	125-00	Life and Teachings of Hazarat Tajuddin Baba	99-00
పురుషుక్త రహస్యం	40-00	Children's Sai Baba the Master	60-00
సాయిసుక్తి - ఆచార్యవాటి	10-00	BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	49-00	Sadguru Sai Baba (Hindi)	150-00
అవధూత శ్రీ చీరాలస్నామి	49-00	Sai Leelamrutham (Kannada)	150-00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్యస్నామి	70-00	Sai Baba Jeevitha Charitham (Malayalam)	220-00
శ్రీ అనందమాయి అమృత	49-00	Sai Baba Leelamrutham (Tamil)	175-00
లిబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	80-00	Sri Guru Charitra (Hindi)	99-00
శ్రీ హజరత్ తాజుద్దిన్ బాబా చరిత్ర	49-00	Swami Samartha (Kannada)	50-00
స్నామి సమర్థ (అక్కల్మై స్నామి)	49-00	Sri Guru Charitra (Kannada)	99-00
మనము - మన సంస్కృతి	70-00	Shiridi Aarathi (Tamil)	15-00
		Stavana Manjari (Tamil)	10-00
		Tibet Yogi Milarepa Jeevitha Charitra (Kannada)	55-00
		Sri Sainath Prabodhamruthamu (Kannada)	65-00
		Sai Sannidhi (Kannada)	120-00
		Sri Guru Charitra (Malayalam)	150-00
		Sri Guru Charitra (Oriya)	150-00

ఈ నెల పండుగలు

ఫిబ్రవరి 06 - శ్రీ సాయి మాస్టర్ బ్రహ్మాతి పర్యాచినము

(తిథి ప్రకారము - మాఘ బహుళ పాద్యమి)

ఫిబ్రవరి 06 - శ్రీ నృసింహ సరస్వతి స్వామి అంతర్జానమైన రోజు

(తిథి - మాఘ బహుళ పాద్యమి)

ఫిబ్రవరి 09 - శ్రీ సాయి మాస్టర్ బ్రహ్మాతి పర్యాచినము

ఫిబ్రవరి 09 - శ్రీ సేలం మాయా అమృత ఆరాధన

ఫిబ్రవరి 13 - శ్రీ గజానన మహారాజు ప్రకటమైన రోజు (మాఘ బహుళ సప్తమి)

ఫిబ్రవరి 15 - పూజ్యతీ మాస్టర్ రుగారు మరియు పూజ్యతీ అమృగార్ల కలాయి

మహాత్మవము (తిథి ప్రకారము మాఘ బహుళ నవమి)

ఫిబ్రవరి 18 - శ్రీ పాకలపాటి గురువుగాల ఆరాధన

ఫిబ్రవరి 18 - శ్రీ రామకృష్ణ పరమహాంస జయింతి

ఫిబ్రవరి 22 - శ్రీ రామకృష్ణ పరమహాంస జయింతి

(తిథి ప్రకారము - ఫాల్గుణ శుద్ధ విచియ)

ఫిబ్రవరి 26 - శ్రీ రాఘవేంద్ర స్వామి జయింతి (ఫాల్గుణ శుద్ధ సప్తమి)

“ఆధ్యాత్మిక పరిపూర్ణతయందు అభిలాష గలవారికి ఏ మార్గాన్నవలంబించాలా, ఏ మహాత్ముడు చెప్పింది, లేక ఏ మతం చెప్పింది నమ్మలా అని సందేహాలు కలుగుతుంటాయి. ఏ మార్గమైనా సరిగా ఆచరిస్తే ఒకే స్థితికి దారితీస్తుంది అన్న విషయం వివిధ మార్గాలలో వివిధ మతాలలో కనిపించే మహాత్ముల చరిత్రలలో నిరూపితమైంది. ఐనా కొందరికి ఈ సందేహం తీరదు. దీనికితోడు అన్ని రంగాలలోనూ అవినీతి ప్రజలినట్టే ఈ రంగంలో కూడా సామృద్ధ్యంలేని వారనేకమంది ప్రజలను మోసగించి స్వప్రయోజనాలను సాధించుకోవడం చాలా విరివిగా జరుగుతోంది. ఇది చాలదన్నట్టు ఒక మహాత్ముని భక్తులు ఇతర మహాత్ములంతా దొంగలూ, వంచకులూ అని దుష్పుచారం చెయ్యడం చాలా విరివిగా జరుగుతోంది. ఇవన్నీ కలిసి సత్యాన్వేషకుడికి ఎన్నో చిక్కులు తెచ్చిపెడుతున్నాయి. ఈ పరిస్థితులలో కబీరు, రఘు మహర్షి, సాయిబాబా, రామకృష్ణ పరమహాంస వంటి అనేక మహాత్ములు చెప్పిన ఒక్క సత్యం ఆశాజ్యోతిగా మెరుస్తుంది. అన్వేషకుడి ఆర్తి తీవ్రమైనపుడు అతనికి తగిన మార్గం చూపే మహాత్ముడు వారికి లభిస్తారు అని చెప్పారు. మహాత్ముల చరిత్రలలో ఇటువంటి నిదర్శనాలైన్నెనా చూడవచ్చు. నా అనుభవంలో మహాత్ముల చరిత్ర పతన, వారి ఉపదేశాలను గూర్చిన చింతన, వారిని ధ్యానం చెయ్యడం చాలా ప్రయోజనకారిగా కనిపిస్తున్నాయి.”

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.

Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust,
Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2021-2023, Regd.No. 37926/83.

శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస జయంతి

(18-02-2023)

IF UNDELIVERED, PLEASE RETURN TO: SRI MANGA BHARADWAJA TRUST, KONDAIAH BUNK STREET,
KOTHAPETA, ONGOLE, PRAKASAM DT., A.P. - 523002.